

Biblijske lekcije

Proučavanje Jakovljeve poslanice

Sv. 100. Br. 4.
listopad - prosinac 2024.

Kazalo

1. Božja poruka preko apostola Jakova	5
2. Mudrost za nadvladavanje	10
3. Suočavanje s iskušenjima	15
4. Provođenje vjere u praksu	20
5. Nadvladavanje pristranosti	26
6. Vjera na djelu	31
7. Pomolite se nego što progovorite	36
8. Izaberimo o čemu razmišljamo	41
9. Mudra blagost	46
10. Nadvladavanje našeg pogrešnog stava	52
11. Usvajanje skromnijeg stava	57
12. Fokusiranje na Nebo	62
13. Ustrajati vjerom	67

REFORMNI POKRET

ADVENTISTA SEDMOG DANA

Biblijske lekcije, program za svakodnevno proučavanje temelji se isključivo na Bibliji i Duhu proroštva bez dodatnih komentara. Citati su što kraći, koliko je to moguće, kako bi pružili jezgrovitu, izravnu misao. Zagrade [] su dodane u nekim slučajevima kako bi se osigurala jasnoća, ispravan kontekst i lakoća čitanja. Toplo preporučamo dublje proučavanje izvornih materijala.

Ilustracije: GoodSalt on the front cover; Adobe Stock on str. 25, 72; Map Resources on str. 4, 46, 72.

ISSN 1333 2600

Izdavač: Seventh Day Adventist Reform Movement,
General Conference, Sabbath School Department,
Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019-5048, USA
Za Hrvatsku: Reformni pokret adventista sedmog dana,
Ribnička 12, 10110 Zagreb

Tel./fax: +385 91 5446 554

E-mail: info@rpsad.hr

Internet: rpsad.hr

Instagram: [@sdarm.croatia](https://www.instagram.com/sdarm.croatia)

Youtube: [youtube.com/user/rpsadtube](https://www.youtube.com/user/rpsadtube)

Biblijski stihovi

preuzeti iz prijevoda: Biblija: Živa riječ ili Varaždinska Biblija

Mobilna aplikacija: iOS / Android - SDARM Mobile XP

Odgovorni urednik: Boris Bosanac

Internet sadržaji

Predgovor

Jakovljeva poslanica je direktna. O, koliko su nam upravo sada potrebne poruke koje se nalaze u njoj! Zato će se tijekom sljedeća tri mjeseca, učenici subotnje škole diljem svijeta udubiti u Proučavanje Jakovljeve poslanice. Važne pouke o utjecaju jezika (za dobro ili zlo), poslušnost Bogu vjerom, snaga molitve i Ilijin primjer, samo su neke od ključnih tema. Zašto je sve ovo danas toliko relevantno i važno za nas?

„Grieh ovog doba je nepoštivanje izričitih Božjih zapovijedi. Moć utjecaja koji djeluje u pogrešnom smjeru je vrlo velika.“ — *Svjedočanstvo, knj. 3, str. 483.*

„Neka se nitko ne zavarava vjerujući kako može postati svet iako svjesno krši jedan od Božjih propisa. Popuštanje grijehu kojega smo svjesni utišava opominjući glas Duha i odvaja dušu od Boga. 'Grieh je kršenje Zakona.' 'Tko god ostaje u grijehu [krši Zakon], Njega nije vidio ni upoznao.' (1. Ivanova 3:6).“ — *Velika borba, str. 472.*

„Danas je potreban glas stroge opomene; jer su teški grijesi odvojili narod od Boga. Nevjerstvo velikom brzinom dolazi u modu. 'Nećemo da ovaj zavlada nad nama!' kao da govore tisuće (Luka 19:14). Ugladene propovijedi, koje se tako često čuju, ne ostavljaju trajan dojam; truba ne daje jasan glas. Ljude ne probada sve do srca jasna i oštra istina Božje riječi.

Ima mnogo takozvanih kršćana koji bi, kad bi mogli izraziti svoje prave osjećaje, rekli: Ima li ikakve potrebe govoriti tako otvoreno? Oni bi, isto tako, primijetili: Zašto je Ivan Krstitelj morao reći farizejima: 'Zmijski porodi! Tko vas upozori da bježite od srdžbe koja stiže?' (Luka 3:7) Zašto je morao izazvati gnjev Herodijade govoreći Herodu da protuzakonito živi sa ženom svoga brata? Kristov preteča je izgubio život samo zato što je otvoreno propovijedao! Pa zar nije mogao služiti Bogu ne izazivajući nezadovoljstvo onih koji su živjeli u grijehu?

I tako su sebe smirivali ljudi koji su trebali stajati kao vjerni čuvari Božjega Zakona, sve dok politika nije zauzela mjesto vjernosti, a grijehu nije bilo dopušteno da se nesmetano širi. Kad će se glas vjernog ukora još jednom čuti u Crkvi?“ — *Proroci i kraljevi, str. 140, 141.*

„Za svakog Adamovog sina i kćer učinjeno je mnogo toga kako bi oni mogli osobno steći znanje o božanskoj volji, usavršiti kršćanski karakter i biti pročišćeni kroz istinu.“ — *Svjedočanstvo, knj. 2, str. 644.*

Zaista nam je potrebna Božja pomoć i jasno smo uvjereni da će „za svaku usrdnu molitvu upućenu s vjerom za bilo što, doći odgovor. Možda neće doći baš onako kako smo očekivali; ali on će doći, ne možda kako smo zamislili, nego baš u vrijeme kada ga najviše trebamo.“ — *Svjedočanstvo, knj. 3, str. 209. Amen!*

Generalna konferencija, Odjel za subotnju školu

Subota, 5. listopada 2024.

Dar prve subote za molitveni dom u Readingu, Pennsylvania, SAD

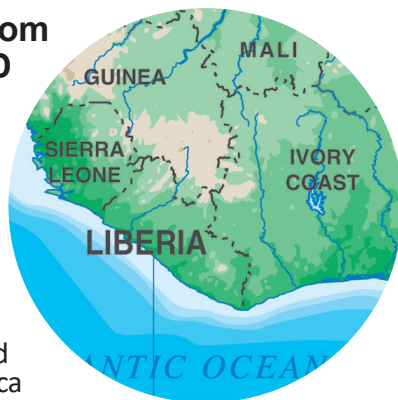
Istočno misionarsko polje SAD-a podijeljeno je na osam geografskih područja koja se sastoje od država Pennsylvania, New York, Connecticut, Rhode Island, Massachusetts, Maine, Vermont i New Hampshire. Rad u Pennsylvaniji trenutno doživljava brzi rast.

Procjenjuje se da je više od 53% ljudi u ovoj državi religiozno - sastoji se od metodista, luterana, baptista, pentekostalaca i drugih, s 28,3% katolika. U ranim vremenima kolonijalizma, Pennsylvania je bila mjesto utočišta za mnoge vjernike koji su bježali od progona u Europi i tragali za vjerskom slobodom. Ta je povijest još uvijek vidljiva u velikom broju tradicionalnih amiških vjernika koji nastavljaju živjeti u velikim poljoprivrednim zajednicama diljem okruga Lancaster, noseći tradicionalnu odjeću te putujući na konjima i zaprežnim kolima.

Tijekom godina, nekoliko članova RPASD-a živjelo je u Pennsylvaniji, a misionarsko obrazovanje se također održavalo ovdje. No snažnije oživljavanje zanimanja za sadašnju istinu počelo je 2016. u gradu Readingu nakon što su se dva člana preselila ovamo iz New Yorka. Grupa se proširila i počela se sastajati svake subote poslijepodne, okupljajući se u parku tijekom ljeta i u domu jedne sestre zimi. Nakon nekoliko mjeseci proučavanja mnogi su kršteni.

Reading ima više od 95 000 stanovnika i proizvodno je središte za elektroničke komponente, medicinske uređaje, tehnologiju za skladištenje energije i druge proizvode. Naša mjesna crkva ovdje je sada najveća mjesna crkva unutar istočnog američkog polja. Još novih duša se priprema da se pridruže Božjem narodu. Trenutačno održavamo bogoslužje u iznajmljenom objektu, a željeli bismo učvrstiti svoju prisutnost u ovome području i nastaviti rasti radi većeg dosega do novih duša. „Gdje god se uspostavi grupa vjernika, treba sagraditi molitveni dom... Na mnogim mjestima gdje je poruka istine propovijedana i duše su je prihvatile, vjernici se nalaze u ograničenim okolnostima i mogu učiniti vrlo malo u pogledu uspostavljanja onoga što je potrebno kako bi ta moćnija djela bilo snažnijeg karaktera. To često otežava daljnji razvoj djela.“ — *Evangelizam, str. 376.*

Imajući to na umu, pozivamo našu braću, sestre i prijatelje iz cijelog svijeta da nam pomognu podići molitveni u području Readinga, kako bi se više duša moglo dovesti u Božje stado. Za vašu ljubaznu velikodušnost bit ćemo vam iznimno zahvalni, a Gospod će vas zauzvrat blagosloviti.

Vaša braća i sestre iz Istočnog polja SAD-a

Božja poruka preko apostola Jakova

UPAMTITE STIH: „Jakov, sluga Boga i Gospodina Isusa Krista: dvanaesterim plemenima u raseljeništvu pozdrav.“ Jakov 1:1.

„Ne postoji osoba, niti narod koji je savršen u svim navikama i mislima. Jedni moraju učiti od drugih. Stoga Bog želi da se različiti narodi pomiješaju, da budu jedinstveni u prosudbama, da imaju zajednički cilj. Tada će jedinstvo koje postoji u Kristu biti otkriveno u praksi.“ — Svjedočanstvo, knj. 9, str. 180, 181.

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstvo, knj. 9, str. 190–203.*

Nedjelja

29. rujna

1. KRISTOVI UČENICI

a. Tko su bila tri čovjeka po imenu „Jakov“ koji su bili povezani s Kristom - i kojeg od njih mi obično primjećujemo? Matej 10:2, 3; 13:55.

b. Navedite neke posebne trenutke koje je Jakov, brat Ivanov, doživio s Isusom. Luka 8:51–55; Matej 17:1, 2; Marko 14:32–34.

„Ivan, sin Zebedejev, bio je jedan od prva dva učenika koji su pošli za Isusom. On i njegov brat Jakov bili su u onoj prvoj skupini koja je napustila sve radi Njegove službe. Rado su napustili dom i prijatelje da bi mogli biti s Njim; išli su i razgovarali s Njim; bili su s Njim u tišini doma i na javnim skupovima. On je utišao njihova strahovanja, izbavio ih od opasnosti, otklonio njihove patnje, tješio ih u njihovoj žalosti i poučavao sa strpljivošću i nježnošću, sve dok se nije činilo da su se njihova srca povezala s Njegovim u ljubavi koja je plamsala i čežnji da budu što bliže Njemu u Njegovu kraljevstvu.“ — *Želja vjekova, str. 548.*

„Isus je blizu ulaza u vrt ostavio sve svoje učenike, osim trojice, nalažući im da se mole za sebe i za Njega. S Petrom, Jakovom i Ivanom došao je na zaklonjeno mjesto u vrtu. Ova tri učenika bili su Kristovi najbliži pratitelji... A sada je Krist želio da u Njegovoj velikoj borbi budu uz Njega. Na ovom povučenom mjestu često su provodili noći zajedno s Njim.“ — *Želja vjekova, str. 686.*

2. ISPIJANJE ČAŠE

a. Opišite što je bio prvotni cilj Jakova, Zebedejevog sina, te njegovog brata Ivana. Marko 10:35–38.

„U svakoj prigodi Ivan je zauzimao mjesto do Spasitelja, a Jakov je želio biti počašćen što bliskijom vezom s Njim.

Njihova je majka bila Kristov sljedbenik i svojim Mu je imetkom dragovoljno služila. S majčinskom ljubavlju i častoljubljem za svoju djecu, željela je za njih najpočasnija mjesta u novom kraljevstvu. Zbog toga ih je poticala da postave svoj zahtjev.

Majka i njezini sinovi došli su k Isusu tražeći da im ispuni jednu molbu ka kojoj su bila usmjerena njihova srca. 'Što biste željeli... da vam učinim?' upitao je On.

Majka je odgovorila: 'Naredi da ova moja dva sina sjednu u tvom kraljevstvu jedan s tvoje desne, a drugi s tvoje lijeve strane!'

Isus se nježno ponašao prema njima, ne ukoravajući njihovu sebičnost u traženju prvenstva nad svojom braćom. On je čitao njihova srca, znao je dubinu njihove privrženosti Njemu. Njihova ljubav nije samo ljudski osjećaj, premda obesvećena zemaljskom naravi svog ljudskog toka, ona izvire iz izvora Njegove otkupiteljske ljubavi. On nije želio ukoriti, već produbiti i očistiti. Rekao je: 'Možete li piti kalež koji ću ja piti? Ili primiti krštenje koje ću ja primiti?' Sjetili su se Njegovih zagonetnih riječi koje su naviještale suđenje i patnje, ali su ipak samouvjereno odgovorili: 'Možemo.' Držali su za najveću čast da dokažu svoju privrženost time što će uzeti udjela u onome što treba zadesiti njihova Gospodina.

'Pit ćete kalež koji ću ja piti; primiti ćete krštenje koje ću ja primiti', rekao je On; pred Njim je bio križ umjesto prijestolja, dva razbojnika Njegova pratnja s desne i lijeve strane.“ — *Želja vjekova*, str. 548, 549.

b. Upravo kao što je Krist prereakao, što se dogodilo s Jakovom i njegovim bratom Ivanom nakon Kristovog uznesenja? Djela 12:1, 2; Otkrivenje 1:9.

„Ivan i Jakov trebali su sa svojim Učiteljem sudjelovati u patnjama. Jedan će, prvi od braće, poginuti od mača, a drugi, najdulje od svih, izdržati muke, sramotu i progonstvo.“ — *Želja vjekova*, str. 549.

3. TKO JE NAPISAO OVU POSLANICU?

- a. **Kako Sveto Pismo opisuje Jakova, Alfejevog sina — također jednog od dvanaestorice (ne Jakova Zebedejevog sina, Ivanovog brata)? Marko 15:40.**
-
-

„Tu je bio Levije Matej, carinik, pozvan iz života poslovne aktivnosti i podložnosti Rimu; revnitelj Šimun, nepomirljivi neprijatelj carskog autoriteta; Petar, nagao, samouvjeren i dobroga srca, i Andrija, njegov brat; Juda Judejac, uglađen, sposoban ali lakomog duha; Filip i Toma, vjerni i iskreni, ali sporoga srca da vjeruju; Jakov Alfejev i Juda Jakovljevi, manje istaknuti među braćom, ali snažni ljudi, energični i u svojim manama i u svojim vrlinama; Natanael, kao dijete po iskrenosti i povjerenju; i sinovi Zebedejevi, častoljubivi, ali vjerna srca.“ — *Odgoj, str. 85, 86.*

- b. **Zašto je vjerojatno da je autor Jakovljeve poslanice (koji se naziva apostolom jer je osobno poznao Isusa) bio Kristov polubrat? Kako njegov opis samoga sebe pokazuje da je njegov karakter bio preobražen Gospodnjim utjecajem? Jakov 1:1 (prvi dio).**
-
-

„Krist je bio pogrešno shvaćen od strane Svoje braće; jer On nije bio poput njih. On je radio kako bi ublažio svaku patnju koji je vidio, i uvijek je bio uspješan. Imao je vrlo malo novca za dati, ali je često davao Svoju skromnu hranu onima za koje je smatrao da im je potrebija nego Njemu. Njegova su braća osjećala da se Njegov utjecaj značajno suprotstavlja njihovom utjecaju; jer dok su oni oštro i grubo razgovarali s jadnim, poniženim dušama s kojima su dolazili u kontakt, Krist je tražio upravo te duše i upućivao im riječi ohrabrenja. Dok je Krist bio u krugu obitelji, ako nije mogao učiniti ništa više, On bi što je tiše i tajnije mogao, dao tim jadnim bićima kojima je pokušavao pomoći, čašu hladne vode, a zatim bi stavio svoj vlastiti obrok u njihove ruke.“ — *This Day With God, str. 59.9.*

- c. **Kako je Pavao pokazao svoje poštovanje prema Jakovu, Isusovu bratu? Galaćanima 1:17–19; Djela 21:18.**
-
-
-
-

4. RAZJAŠNJENJE NEKIH PITANJA

a. Što otkriva da je Jakov, Kristov brat, imao značajnu ulogu na važnom saboru u ranoj kršćanskoj crkvi? Djela 15:5, 6, 13, 19, 20.

„U ovom se slučaju čini da je Jakov bio izabran kao onaj koji će objaviti odluku koju je sabor donio. On je proglasio da obredni zakon, a posebno propis o obrezanju, ne treba nametati ni preporučivati neznabošcima. Jakov je nastojao utjecati na misli svoje braće činjenicom da su pogani već učinili veliku promjenu u svojem životu obrativši se Bogu i da treba jako paziti da ih se ne uznemiruje zbunjujućim i sumnjivim pitanjima od manje važnosti, kako se ne bi obeshrabrili slijedeći Krista.“ — *Djela apostola, str. 195.*

b. Koja opće prihvaćena, ali pogrešna, tvrdnja je opovrgnuta upravo istaknutom ulogom Jakova na ovom važnom saboru? Matej 16:18.

„Jakov je predsjedao saboru i njegova je konačna odluka glasila: 'Zato ja smatram da ne treba dodijavati onima koji se s poganstva obraćaju k Bogu.'

Tako je završila rasprava. U ovom slučaju opovrgnuto je naučavanje Rimokatoličke crkve da je Petar bio glava Crkve. Oni koji su, kao pape, tvrdili da su njegovi nasljednici, nemaju biblijski temelj za svoje polaganje prava na vrhovni autoritet. Ništa u Petrovu životu ne potvrđuje da je bio uzdignut iznad svoje braće kao zamjenik Svevišnjeg. Da su oni koji su tvrdili da su Petrovi nasljednici slijedili njegov primjer, uvijek bi se zadovoljili jednakošću sa svojom braćom.“ — *Djela apostola, str. 194, 195.*

„Spasitelj nije povjerio djelo evanđelja samo Petru osobno. Kasnije, ponavljajući riječi koje su izgovorene Petru, primjenjuje ih neposredno na Crkvu. U biti to isto bilo je izgovoreno i dvanaestorici kao predstavnicima vjerničkog tijela. Da je Isus dao neki poseban autoritet jednom od učenika nad ostalima, ne bismo tako često nalazili kako se prepiru oko toga tko je najveći. Oni bi se podčinili želji svog Učitelja i poštovali onoga koga je On izabrao.“ — *Želja vjekova, str. 414.*

5. BOŽJI IZRAEL

a. Kome je ova poslanica upućena i kako se to odnosi na sve one koji prihvaćaju Isusa kao svog Gospoda? Jakov 1:1 (drugi dio); Galaćanima 3:27–29.

„U Božji Izrael trebalo je ubrojiti mnoge koji nisu bili Abrahamovi potomci po tijelu.“ — *Proroci i kraljevi, str. 367.*

„Kristov život uspostavio je religiju u kojoj ne postoje kaste, religiju u kojoj su Židovi i pogani, slobodni i robovi, povezani u zajedničko bratstvo, jednaki pred Bogom.“ — *Svjedočanstvo, knj. 9, str. 191.*

„Kršćanstvo stvara čvrstu vezu jedinstva između gospodara i roba, kralja i podanika, propovjednika evanđelja i poniženog grješnika koji je u Kristu pronašao očišćenje od grijeha.“ — *Djela apostola, str. 460.*

b. Koje je ime dano konačnom duhovnom Izraelu u proročanstvima i kako je opisano njihovo iskustvo neposredno prije drugog Kristova dolaska? Otkrivenje 7:4.

„Uskoro smo čuli Božji glas poput šuma mnogih voda, koji nam je objavio dan i čas Isusova dolaska. Živi sveti, njih 144 000 čuli su i razumjeli rečeno, dok su zli mislili da se radi o grmljavini ili potresu. Svih je 144 000 bilo zapečaćeno i savršeno ujedinjeno. Na njihovim čelima bilo je napisano: Bog, Novi Jeruzalem te blistava zvijezda koja je sadržavala Isusovo novo ime. Pri pogledu na naše radosno, sveto stanje, zli su se razgnjevili i pojurili da nas uhvate i bace u tamnicu, a kad smo u Gospodnje ime pružili ruku, oni su bespomoćno pali na zemlju. Tada su oni iz Sotonine sinagoge znali da Bog ljubi nas koji smo mogli jedan drugome oprati noge i pozdraviti braću svetim cjelovom, pa su se poklonili pred našim nogama.“ — *Svjedočanstvo, knj. 1, str. 59.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Na koji način je Jakov, Zebedejev sin, postao sličniji Kristu?
2. Kako je Jakov, Isusov polubrat, postao sličniji Kristu?
3. Koji dokazi u Svetom Pismu pokazuju da Petar nije bio glavni apostol?
4. Kako Pavao objašnjava jedinstvo i jednaku vrijednost svih kršćana?
5. Što ilustrira konačnu pobjedu Božjeg duhovnog Izraela?

Mudrost za nadvladavanje

UPAMTITE STIH: „Ako kome od vas nedostaje mudrosti, neka ište od Boga, koji svima daje velikodušno i bez predbacivanja, i dat će mu se.“ **Jakov 1:5.**

„Ne trebate ići na drugi kraj svijeta kako biste dobili mudrost, jer Bog je blizu. Sposobnosti koje sada imate ili koje ćete steći nisu ono što će vam osigurati uspjeh. Uspjeh će vam osigurati ono što Bog može učiniti za vas... On vam želi pomoći da razumijete i ovozemaljska i duhovna pitanja. On može izoštriti vaš razum. On vam može dati taktičnosti i vještinu. Iskoristite svoje talente za rad, tražite od Boga mudrost i primit ćete je.“ — *Kristove priče, str. 146.*

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstvo, knj. 1, str. 120, 121; knj. 2, str. 232–235.*

Nedjelja

6. listopada

1. MOLITVA ZA MUDROST

a. Zašto nam je u životu zaista potrebna mudrost koja je iznad ljudske mudrosti i kako nam je ona dostupna? Jakov 1:5.

„Mi moramo imati mnogo manje povjerenja u ono što može učiniti čovjek i mnogo više povjerenja u ono što može učiniti Bog za svaku dušu koja vjeruje. On čezne da Ga vjerom potražite. On čezne da od Njega očekujete da učini velika djela.“ — *Kristove priče, str. 146.*

„Samo slušanje propovijedi iz subote u subotu, čitanje Biblije redom, ili tumačenje Biblije redak po redak, neće koristiti ni nama niti onima koji nas slušaju sve dok istine Božje riječi ne postanu sastavnim dijelom našeg osobnog iskustva. Razum, volja i osjećaji moraju se pokoriti vodstvu Božje riječi. Tada će kroz djelovanje Svetoga Duha načela Riječi postati pravila za život.

Kad se molite Bogu da vam pomogne, proslavite svog Spasitelja vjerujući da primete Njegov blagoslov. Nama stoje na raspolaganju sva sila i sva mudrost. Trebamo ih samo zatražiti.“ — *Zdravlje i sreća, str. 514.*

2. OSNAŽENI POVJERENJEM

a. Kakvu ćemo korist imati ako Božju mudrost smatramo daleko uzvišenijom od naše vlastite mudrosti, čak i u svakodnevnom životu? Izreke 3:3–8.

„'Ako li kome od vas nedostaje mudrosti, neka traži od Boga koji daje svakome bez razlike i ne kori nikoga, i dat će mu se'. Ovakvo obećanje vrijedi mnogo više od zlata i srebra. Ako u poniznosti srca tražite božansko vodstvo u svakoj nevolji i dilemi, Njegova Riječ predstavlja jamstvo da će vam se milostivo dati traženi odgovor. Njegova Riječ nikada ne može iznevjeriti. Nebo i zemlja mogu proći, ali Njegova Riječ neće proći nikada. Uzđajte se u Gospoda i nikada nećete ostati zbunjeni ni osramoćeni. 'Bolje je uzdati se u Gospoda, nego li se oslanjati na čovjeka; bolje je uzdati se u Gospoda, negoli se oslanjati na knezove'.

Bez obzira na to kakav položaj zauzimamo u životu, ma kakvo bilo naše zanimanje, moramo biti dovoljno ponizni da osjećamo koliko nam je potrebna stalna pomoć; moramo se bezuvjetno osloniti na učenja Božje Riječi, prihvaćajući u svemu Njegovu providnost, i vjerno izlijevati svoju dušu u molitvi. Ako se oslonite samo na svoj razum, draga braćo i sestre, i ako kroz svijet idete svojim putem, vaša žetva će biti žalost i razočaranja. Uzđajte se u Gospoda svim svojim srcem, i On će mudro voditi vaše korake, a vaši interesi i u ovom i u budućem svijetu bit će sigurni. Budući da su vam svjetlost i znanje stalno neophodni, vi ćete se za savjet obraćati ili Bogu ili svom vlastitom srcu; ili ćete 'hodati u iskrama vlastitog žara', ili ćete sakupljati zrake božanske svjetlosti koje dolaze od Sunca pravednosti.“ — *Svjedočanstvo, knj. 5, str. 427.*

b. Zašto se trebamo odviknuti od snažnog oslanjanja na druge ljude za vodstvo i savjete? Jeremija 17:5–8.

„Kad se pojave nevolje i kada se suočite s teškoćama, nemojte očekivati da vam ljudi pomognu. Sve povjerite Bogu. Običaj da o svojim nevoljama govorimo drugima samo nas čini slabima, a ne jača ni naše bližnje. Njima tako namećemo teret svojih duhovnih nedostataka koji nam oni ne mogu olakšati. Mi tražimo snagu od pogrešivih, smrtnih ljudi u trenutku kad možemo dobiti snagu od nepogrešivog, beskrajnog Boga.“ — *Kristove priče, str. 146.*

3. RAZVIJANJE SNAŽNIJE POSTOJANOSTI

- a. **Koji uvjet moramo ispuniti prije nego što Gospod može odgovoriti na našu molitvu? Jakov 1:6 (prvi dio); Marko 11:24. Objasnite jedan način na koji možemo postati snažniji u tom pogledu. 1. Korinćanima 6:3–5.**
-
-
-

„Malo je ljudi koji shvaćaju odgovornosti koje leže na malom broju propovjednika koji nose teret djela. Braća i sestre često odvajaju ove ljude od njihovog posla kako bi im pomogli u njihovim sitnim teškoćama ili kako bi riješili neki spor u crkvi, što bi oni mogli i što bi trebali sami razriješiti. 'Ako li kome od vas nedostaje mudrosti, neka traži od Boga koji daje svakome bez razlike i ne kori nikoga, i dat će mu se. Ali neka traži s vjerom, ne sumnjajući ništa.' On mora biti iskren i ustrajan. Ako se bude dvoumio i stalno sumnjao hoće li Gospod zaista činiti ono što je obećao, neće ništa primiti...

Mnogi očekuju da im njihovi propovjednici donesu svjetlost od Boga smatrajući, izgleda, da je to lakše nego da sami priđu Bogu i zatraže svjetlost od Njega. Takvi ljudi mnogo gube. Kad bi svakoga dana slijedili Krista i odabrali ga za svog vođu i savjetnika, stekli bi jasno znanje o Njegovoj volji, a time i dragocjeno iskustvo. Baš zato što nemaju tog pravog iskustva, braća i sestre koji ispovijedaju istinu hode u iskrama tuđeg žara, oni ne poznaju glas Duha Božjeg i ne znaju što je Njegova volja. Stoga ih je lako udaljiti od njihove vjere. Oni su nepostojani, zato što su očekivali da drugi steknu iskustvo za njih.“ — *Svjedočanstvo, knj. 2, str. 643, 644.*

- b. **S čim je uspoređen kršćanin čija se vjera koleba? Jakov 1:6 (zadnji dio); Postanak 49:4 (prvi dio). Kako ovo možemo izbjeći?**
-
-
-

„Vjera većine kršćana će se pokolebati ako redovito zanemaruju okupljanja za zajedništvo i molitvu.“ — *Svjedočanstvo, knj. 4, str. 106.*

„Uzmite Kristove riječi kao svoju sigurnost. Nije li vas On pozvao da dođete k njemu? Nikad si nemojte dopustiti da izgovarate beznadne, obeshrabrujuće riječi. Ako to budete činili, mnogo ćete izgubiti. Gledajući na vanjske okolnosti i žaleći se kada dođu poteškoće i pritisak, pružate primjer bolesne, oslabljene vjere. Govorite i ponašajte se kao da je vaša vjera nepobjediva.“ — *Kristove priče, str. 146, 147.*

4. KLONIMO SE PODIJELJENOG SRCA

a. Kako možemo osigurati da naša molitva za mudrost bude uslišena? Luka 18:1; Jakov 1:6, 7.

„Naša molitva da nam se podari mudrost ne smije biti lakomislena, ne smijemo zaboraviti na nju čim je izgovorimo. To mora biti molitva koja izražava snažnu, iskrenu želju srca, koja proizlazi iz svijesti da nam nedostaje mudrost pomoću koje bismo prepoznali volju Božju.

Ako nam se ne odgovori odmah na ovakvu molitvu, ne smijemo se umoriti od čekanja i postati kolebljivi. Ne popuštajte. Držite se čvrsto obećanja: 'Vjerman je onaj koji vas poziva, koji će i učiniti.' Tražite kao ožalošćena udovica, ne popuštajte u svom traženju i budite postojani. Je li vam važno to što tražite? Hoće li imati velikog utjecaja na vaš život? Sigurno je da hoće. Onda ne popuštajte, jer se tu kuša vaša vjera. Ako je stvar koju tražite od velike vrijednosti, onda zaslužuje vaš ustrajan trud. Imate obećanje, zato bdijte i molite se. Budite ustrajni i dobit ćete odgovor na svoju molitvu. Zar nije Bog taj koji vam je obećao? Ako morate i žrtvovati nešto kako biste primili obećanje, tim ćete više cijeniti ono što budete primili. Jasno vam je rečeno da nećete ništa primiti od Gospoda ako se budete kolebali. Dobili ste opomenu da se ne umorite, već da se čvrsto oslonite na obećanja. Ako budete tako tražili, Bog će vam dati obilno i neće vas prekoravati.

Ovdje mnogi čine grešku. Počinju se kolebati i njihova vjera slabi. Iz tog razloga i ne primaju ništa od Gospoda, koji je Izvor naše snage. Nitko ne treba hodati u mraku i spoticati se kao slijep, jer Gospod šalje svjetlost onima koji hoće ići Njegovim, a ne svojim putem. On zahtijeva od svih nas da savjesno ispunjavamo svoje svakodnevne dužnosti.“ — *Svjedočanstvo, knj. 2, str. 130, 131.*

b. Zašto moramo izbjegavati podijeljeno razmišljanje i dvoumljenje? Jakov 1:8; Psalam 86:11.

„Iako tvrde da su kršćani, mnogi se potpuno prilagođavaju svijetu, a njihovi osjećaji i ljubav nisu na Božjoj strani. Oni se dvoume u svom srcu, pokušavaju u isto vrijeme služiti i Bogu i bogatstvu. Pokušavajući služiti dvojici gospodara, oni su nepostojani na svim putovima svojim, i na njih se nitko ne može osloniti.

Od kakve je koristi govoriti ugodne riječi, osuđivati Sotonino djelo, a ipak u isto vrijeme sudjelovati u ispunjenju svih njegovih planova? Ovo Jakov naziva dvoličnošću.“ — *Biblijski komentari, knj. 7, str. 938.*

5. SJEĆANJE NA JAKOVA

a. Kako Isus ilustrira žar s kojim bismo se trebali moliti za snagu da izvršimo Božju volju? Matej 11:12.

„'Kraljevstvo nebesko na silu se uzima i uporni dobivaju ga silom.' Ta sila obuzima cijelo srce. Dvoumiti se znači biti nepostojan. Djelo pripreme zahtijeva odlučnost, samoodricanje i posvećene napore. Shvaćanje i savjest mogu biti ujedinjeni, ali ako i volja nije na djelu, doživjeti ćemo neuspjeh. Svaka sposobnost i svaki osjećaj moraju biti angažirani. Ravnodušnost i nezainteresiranost moraju ustupiti mjesto vatrenoj revnosti i usrdnoj molitvi. Samo iskrenim, odlučnim naporima i vjerom u Kristove zasluge možemo postati pobjednici i zadobiti kraljevstvo nebesko. Vrijeme koje nam preostaje za rad veoma je kratko. Krist će uskoro doći po drugi put.“ — *Biblijski komentari, knj. 1, str. 1096.*

„S velikom istinom koju smo imali prednost primiti, trebamo, a snagom Duha Svetoga i možemo postati živi kanali svjetlosti. Tada bismo mogli pristupiti prijestolju milosti; i vidjevši dugu obećanja, kleknuti skrušena srca i tražite kraljevstvo nebesko duhovnom silom koja će biti nagrađena. Uzeli bismo ga silom, kao i Jakov. Tada bi naša poruka bila Božja snaga za spasenje. Naše bi molitve bile pune usrdnosti, prožete osjećajem naše velike potrebe; i ne bi bile odbijene. Istina bi bila izražena životom i karakterom, usnama koje su dodirnete živim ugljenom s Božjeg oltara.

Kad ovo postane i naše iskustvo, bit ćemo oslobođeni od našeg jadnog, jeftinog egoizma kojeg smo tako nježno njegovali. Ispraznit ćemo svoja srca od nagrizajuće sile sebičnosti i bit ćemo ispunjeni slavljenjem i zahvalnošću prema Bogu. Veličat ćemo Gospoda, Boga svake milosti, koji je uzvisio Krista. I On će otkriti Svoju moć kroz nas, učinivši nas ostrim srpovima u žetvenoj njivi. Bog poziva svoj narod da Ga otkrije ovome svijetu.“ — *Slični Kristu, str. 217.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Opišite neke ključne uvjete za stjecanje veće mudrosti s Neba.
2. Što se događa kada se zadovoljimo oslanjanjem na ljudsko znanje?
3. Kako ja mogu ispuniti svoju ulogu te tako omogućiti propovjednicima da se usredotoče na nove duše?
4. U kojim područjima života se dvoumim više nego što sam toga svjestan?
5. Objasnite snagu i važnost iskustva „Jakovljevog hrvanja“ za posljednje dane.

Suočavanje s iskušenjima

UPAMTITE STIH: „Blagoslovljen je čovjek koji podnosi kušnju; jer će, prokušan, primiti vijenac života koji je Gospodin obećao onima koji ga ljube.“ Jakov 1:12.

„Govorite i djelujte u skladu sa svojim molitvama. Za vas će biti beskonačna razlika ako kušnja dokaže da je vaša vjera iskrena ili ako pokaže da su vaše molitve samo formalnost.“ — Kristove priče, str. 146.

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstvo, knj. 3, str. 477–492.*

Nedjelja

13. listopada

1. DUHOVNI ČIMBENIK RASTA

a. Opišite tajni način na koji se stih iz Jakovljeve poslanice 1:2 može ispuniti u nama. Nehemija 8:10.

„Sva ona iskušenja koja prihvaćamo kao odgojno sredstvo donijet će nam na kraju radost. Sav naš vjerski život bit će tada duhovno uzdizanje i oplemenjivanje, odišući mirisom odabranih riječi i dobrih djela. Kad su kršćani potišteni, utučeni, žalosni i kad uzdišu, neprijatelj je veoma zadovoljan; on želi da se upravo takav dojam stekne o utjecaju naše vjere. Ali Božja namjera nije da naš duh padne na tako nisku razinu. On želi da svaka duša pobijedi u sili Iskupitelja koji nas održava u vjeri i nadi.“ — *Svjedočanstvo, knj. 6, str. 365, 366.*

b. Zašto Bog dopušta da iskušenja dolaze na nas? Jakov 1:3; Rimljanima 5:3.

„Ako svladavamo svoje teškoće i pobjeđujemo Sotonine kušnje, mi time izdržavamo kušanje naše vjere što je dragocjenije od zlata pa smo jači i spremniji da se suočimo s kušnjama koje će doći kasnije. Ali ako klonemo i popustimo Sotoninim kušnjama, sve ćemo više slabiti. Nećemo biti nagrađeni za podnesenu kušnju niti ćemo biti spremniji da se suočimo s onima iskušenjima koja dolaze. Tako ćemo sve više slabiti dok nas Sotona ne zarobi da vršimo njegovu volju. Moramo se obučiti u cjelokupnu Božju bojnu opremu i u svakom trenutku biti spremni za borbu protiv sila tame.“ — *Rani spisi, str. 46.*

2. BOLJI REZULTATI NEGO ŠTO SMO ZAMIŠLJALI

a. Objasnite dobrobiti prakticiranja i vježbanja strpljenja. Jakov 1:4; Luka 21:19.

„Bog je previše mudar da bi odgovarao na naše molitve uvijek baš u ono vrijeme i baš na onaj način kako mi zamišljamo. On će učiniti više i bolje za nas nego kad bi ispunio sve naše želje. I budući da se možemo uzdati u Njegovu mudrost i ljubav, ne tražimo od Njega da čini ustupke našoj volji, već se trudimo shvatiti Njegove planove za nas i činimo svoj dio u njihovom ispunjavanju. Neka se naše želje i interesi izgube u Njegovoj volji. Ovakva iskustva koja stavljaju vjeru na kušnju, za naše su dobro. Preko njih se pokazuje je li naša vjera stvarna i iskrena, i počiva li isključivo na Božjoj riječi, ili je možda ovisna o okolnostima, nesigurna i promjenjiva. Vjera se jača njenom primjenom i prakticiranjem. Moramo dopustiti da strpljenje 'dovršuje djelo', ne zaboravljajući da u Svetom pismu postoje dragocjena obećanja za one koji čekaju Gospodina.“ — *Zdravlje i sreća, str. 231.8.*

b. Kako i zašto nam Jakov pokazuje širu sliku nasuprot ovozemaljskom pogledu na moć i uspjeh u ovom pokvarenom svijetu? Jakov 1:9–11.

„U ovo vrijeme, prije velike završne krize, kao i prije prvog uništenja svijeta, ljudi su opijeni uživanjima i željama tijela. Zaokupljeni vidljivim i prolaznim, izgubili su iz vida nevidljivo i vječno. Za ono što se troši upotrebom, žrtvovali su nepropadljiva blaga. Njihov um se treba uzdignuti, njihov pogled na život se treba proširiti. Oni se moraju probuditi iz mrtvila svjetovnih snova.

Od uzdizanja i propadanja carstava, što je tako jasno prikazano na stranicama Svetoga pisma, potrebno je naučiti koliko je bezvrijedna ovozemaljska slava vidljiva izvana. Babilon, sa svom svojom moći i sjajem, kakve svijet od tada nije vidio — moći i sjajem koji su ljudima toga vremena izgledali tako stabilni i trajni — kako je nestao bez traga! Propao je 'kao cvijet travni!' Tako propada sve što nije utemeljeno u Bogu. Neprolazno može biti samo ono što je u skladu s njegovim namjerama i što je izraz njegovog karaktera. Njegova načela su jedino što je u ovom svijetu trajno.“ — *Odgaj, str. 183.*

„Svjetovno bogatstvo je prolazno. Samo kroz Krista možemo primiti vječno blago.“ — *The Review and Herald, 10. prosinca 1901.*

3. U ŽARU BORBE

a. Kad se suočimo s iskušenjem, što moramo činiti, uz molitvu, i zašto? Jakov 1:12.

„Odbacite svako pretvaranje i svako izvještačenost. Budite jednostavni i prirodni. Budite istiniti u svakoj misli, u svakoj riječi u svakom postupku i 'bratskom ljubavlju budite jedni prema drugima ljubazni čašću jedan drugoga većim činite.' Uvijek imajte na umu da se moralna priroda mora stalno jačati neprekidnom budnošću i molitvom. Dokle god svoj pogled upravljate na Krista, bit ćete sigurni; ali onog trenutka kad počnete misliti na svoje žrtve i teškoće, kad počnete sažalijevati sami sebe, vi gubite svoj oslonac u Bogu i izlažete se velikoj opasnosti.“ — *Svjedočanstvo, knj. 4, str. 522.*

„Idimo uvijek hrabro samo naprijed, ne gubeći nadu u pobjedu dobra, ma kakva nas iskušenja zadesila na našem putu i ma kakav nas moralni mrak okruživao. Strpljenje, vjera i ljubav prema dužnosti - to su pouke koje moramo naučiti. Podčinjavanje vlastitog "ja" i stalno gledanje na Isusa treba biti naš svakodnevni zadatak. Dušu koja se u vjeri stalno oslanja na Njega i od Njega očekuje pomoć, Gospod nikada ne ostavlja. Vijenac života bit će postavljen samo na čelo pobjednika.“ — *Svjedočanstvo, knj. 5, str. 70, 71.*

b. Zašto je pogrešno reći da nam Bog šalje iskušenja i napasti? Jakov 1:13.

„Ne pokušavajmo umanjiti svoju krivnju tražeći izgovore za grijeh. Moramo prihvatiti Božju ocjenu grijeha, a ona je doista teška. Jedino nam Golgota može otkriti strahovitu odvratnost grijeha.

Iskušenje je navođenje na grijeh, a to ne dolazi od Boga, nego od Sotone i od zla našeg vlastitog srca. 'Jer Bog ne može biti iskušavan zlom niti pak sâm ikoga iskušava.' (Jakov 1:13)

Sotona nas nastoji dovesti u kušnju da bi se zloća našega karaktera otkrila pred ljudima i anđelima i da bi mogao polagati pravo na nas kao na svoje vlasništvo... Neprijatelj nas navodi na grijeh, a onda nas pred cijelim svemirom optužuje da nismo dostojni Božje ljubavi.“ — *Misli s Gore blagoslova, str. 116, 117.*

c. Kad tužitelj napada naš uprljani karakter, kako nas Gospod brani? Zaharija 3:1–4; 1. Ivanova 1:9–2:1.

4. BOŽJA SNAGA U NAŠOJ SLABOSTI

- a. **Objasnite rečenicu iz molitve „Oče naš“: „Ne uvedi nas u napast.“ Matej 6:13 (prvi dio); Izaija 30:21.**
-
-
-

„[Bog nam] dopušta da se suočimo sa preprekama, progonstvom i tegobama — ne kao s prokletstvom, već kao s najvećim blagoslovom u životu. Svaka svladana kušnja, svaka nevolja koju hrabro prebrodimo daje nam novo iskustvo i unaprjeđuje nas u djelu izgradnje karaktera. Duša koja se božanskom silom odupire kušnji, očituje svijetu i cijelom svemiru djelotvornost Kristove milosti.

Iako ne smijemo biti obeshrabreni nevoljama, koliko god bile gorke, trebamo se moliti Bogu da ne dopusti da upadnemo u okolnosti u kojima bi nas vodile želje našega zlog srca. Kad upućujemo molitvu koju nam je Krist objavio, podčinjavamo se Božjem vodstvu i molimo Ga da nas vodi sigurnom stazom. Ne možemo iskreno izgovarati tu molitvu i istodobno odlučiti ići putem koji smo sami izabrali. Trebamo čekati Njegovu ruku da nas vodi...

Opasno je ako oklijevamo i razmišljamo o tome kakve ćemo prednosti steći prihvatimo li Sotonine prijedloge. Grijech donosi sramotu i propast svakoj duši koja mu popušta, ali ima nešto u njemu što zasljepljuje i vara te nas tako primamljuje lažnim prikazivanjem. Ako odlutamo i stupimo na Sotonino tlo, nije nam obećana zaštita od njegove sile. Koliko je do nas, trebamo zatvoriti svaki prilaz kojim bi kušać mogao doprijeti do nas.

Molitva 'Ne uvedi nas u napast', sama po sebi je i obećanje.“ — *Misli s Gore blagoslova*, str. 117, 118.

- b. **Kakav nam poziv i jamstvo Bog upućuje u vezi s iskušenjima? Jakov 1:14–16; 1. Korinćanima 10:13.**
-
-
-

„Što je iskušenje? To je sredstvo kojim se oni koji tvrde da su djeca Božja ispituju i provjeravaju. Čitamo da je Bog iskušao Abrahama, da je iskušao djecu Izraela. To znači da je dopustio okolnosti koje su testirale njihovu vjeru i potaknule ih da se okrenu Njemu za pomoć. Bog dopušta da iskušenja dođu Njegovom narodu i danas kako bi shvatili da je On njihov pomagač. Ako mu se približe kada su iskušani, On ih osnažuje da se suoče s iskušenjem.“ — *In Heavenly Places*, str. 251.

5. ISKUŠENJA U PERSPEKTIVI

a. Što uvijek moramo odabrati kako bismo ostali u Kristu i time bili izbavljeni od iskušenja? Luka 4:8; Filipljanima 1:21.

„Kušač nas nikada ne može primorati da činimo zlo. On ne može upravljati umovima ako se oni ne pokore njegovom nadzoru. Volja mora dati svoj pristanak, vjera se mora odreći svog pouzdanja u Krista prije no što Sotona može primijeniti svoju silu na nama. Međutim, svaka grješna želja koju njegujemo pruža mu uporište. Svaka točka u kojoj ne zadovoljavamo božansko mjerilo predstavlja otvorena vrata kroz koja kušač može ući da nas kuša i uništi. Svaki propust ili poraz s naše strane daje mu priliku da prigovara Kristu.“ — *Želja vjekova, str. 125.*

b. Što bi nas trebalo motivirati da napredujemo prema pobjedi u Kristu? Filipljanima 4:13; Otkrivenje 2:10 (zadnji dio); 3:21.

„Tko je ispunjen Kristovim Duhom, prebiva u Kristu. Udarac namijenjen njemu pada na Spasitelja koji ga sa svih strana štiti svojom prisutnošću. Sve što dolazi na njega, dolazi na Krista. On se ne treba braniti od zla, jer je Krist njegova obrana. Ništa ga ne može dotaknuti ako Gospod to ne dopusti, a 'Bog čini da sve pridonosi dobru onih koji ga ljube.' (Rimljanima 8:28).“ — *Misli s Gore blagoslova, str. 71.*

„Vijenac života bit će postavljen samo na čelo pobjednika. Svatko je pozvan sudjelovati u ozbiljnom i svečanom radu za Boga dok god traje njegov život.“ — *Svjedočanstvo, knj. 5, str. 71.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Čega se trebam prisjetiti sljedeći put kad se suočim s teškim iskušenjem?
2. Što moram razumjeti o načinu na koji Bog odgovara na molitve?
3. Odakle dolaze iskušenja i napasti te zašto?
4. Što se događa kad god se odupremo iskušenju?
5. Kako ja trebam potpunije ostati i živjeti u Kristu?

Provođenje vjere u praksu

UPAMTITE STIH: „Ali budite izvršitelji riječi, a ne samo slušatelji zavaravajući sami sebe. Jakov 1:22.

„[Čovjek] je izabran da bude poslušan svakoj riječi koja izlazi iz Božjih usta, kako ne bi bio samo slušatelj, nego i izvršitelj riječi.“ — *Svjedočanstvo za propovjednike*, str. 454.

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstvo*, knj. 2, str. 24–26, 50–55, 164, 165.

Nedjelja

20. listopada

1. SAVRŠENI DARIVATELJ

a. Što otkriva ogromnu Božju dobrotu prema nama? Jakov 1:17.

„Kristova ljubav prema Njegovoj djeci je nježna koliko i snažna. I ona je jača od smrti; jer je On umro kako bi osigurao naše spasenje i učinio da postanemo jedno s Njim, vječno i tajanstveno jedno. Njegova ljubav je toliko snažna ljubav da upravlja svim Njegovim silama i koristi ogromne resurse neba u činjenju dobra Njegovom narodu. Ona je vječna i nepromjenjiva—ista jučer, danas i zauvijek. Iako grijeh postoji već stoljećima, pokušavajući se suprotstaviti ovoj ljubavi i spriječiti njezin tok s neba na zemlju, ona još uvijek teče u snažnim strujama prema onima za koje je Krist umro.

Bog voli bezgrešne anđele, koji služe Njegovoj volji i poslušni su svim Njegovim zapovijedima; ali im ne daje milost; oni je nikada nisu trebali, jer nikada nisu sagriješili. Milost je osobina koju Bog pokazuje prema bićima koja je ne zaslužuju. Mi je nismo tražili; ona je poslana da traži nas. Bog se raduje što može podariti milost svima koji za njom gladuju i žedaju; ne zato što smo dostojni, već upravo zato što smo nedostojni. Naša velika potreba predstavlja ono što nam daje sigurnost da ćemo primiti taj Božji dar.“ — *Svjedočanstvo za propovjednike*, str. 519.

b. Kako i zašto smo rođeni od Boga? Jakov 1:18; 1. Petrova 1:23; 2:9.

2. SMIRIVANJE NAPETOSTI

a. U ovom svijetu punom bijesa i gnjeva, kako i zašto mi moramo biti drugačiji? Jakov 1:19.

„Postavite sebi za pravilo da nikada ne osuđujete jedni druge, nego da pohvaljujete i podržavate jedni druge kad god je to moguće.

Neki smatraju da je vrlina biti neobazriv i neobuzdan, i hvale se svojim običajem da i o onome što je za druge neugodno govore otvoreno, onako kako im je u srcu. Oni bujicom uvreda i kritičarskih napada na druge rasterećuju svoju ljutitu narav i prazne se. I što više govore o tome, oni postaju sve razdražljiviji, a Sotona je uvijek tu da im pomaže u tome, jer to odgovara njegovim ciljevima. Takve riječi razdražuju one kojima su upućene, a kao odgovor na to provokatori upotrebljavaju još teže riječi, i tako se to nastavlja sve dok najobičnija iskra ne preraste u veliku vatru. Vi oboje znate i osjećate da ste izloženi svim mogućim iskušenjima i da ste u životu veoma nesretni. Zato donesite čvrstu odluku da ćete Božjom pomoću kontrolirati svoje misli, riječi i postupke. Čim jedno od vas osjeti da ga obuzima osjećaj ogorčenosti i ljutnje, neka se bez odlaganja osobno ponizi pred Bogom u najusrdnijoj molitvi, učinite to svojim pravilom, a molitva koja dolazi iz iskrena srca neće ostati neuslišena.“ — *Svjedočanstvo, knj. 4, str. 243.*

b. Zašto nagla i ljuta narav nije prihvatljiva Bogu te kako se ona liječi? Jakov 1:20.

„Neki su razdražljivi, a ako pod provokacijom počnu gubiti samokontrolu nad riječima ili duhom, opijeni su gnjevom jednako kao pijanac alkoholom. Oni su nerazumni i teško im je nešto objasniti ili ih smiriti. Postaju neuračunljivi; Sotona za to vrijeme ima potpunu kontrolu. Svaki od ovih izljeva gnjeva slabi živčani sustav i moralne snage te otežava obuzdavanje gnjeva pri idućoj provokaciji.

Za ove ljude postoji samo jedan lijek - pozitivna samokontrola u svim okolnostima. Pokušaj da se dođe na ugodnije mjesto, gdje njihovo 'ja' neće biti uzrujavano, može kratkoročno pomoći; ali Sotona zna gdje može pronaći te jadne duše, i napadat će ih u njihovim slabim točkama uvijek iznova. Stalno će biti uznemireni sve dok toliko misle na sebe... Ali za njih ima nade. Neka se takav život, tako buran te ispunjen sukobima i brigama, dovede u blisku vezu s Kristom, i tada 'ja' više neće težiti za prevlašću... Trebali bi se poniziti i iskreno reći: 'Pogriješio sam. Hoćeš li mi oprostiti? Jer Bog je rekao da ne smijemo dopustiti da sunce zađe nad našim gnjevom.' Ovo je jedini siguran put prema pobjedi.“ — *Sinovi i kćeri Božje, str. 142.*

3. NJEGOVANJE SVJETLOSTI

a. Objasnite Božji poziv upućen svakome od nas. Jakov 1:21.

„O, kako oni koji imaju svjetlost istine, veliku svjetlost koju im je dao Bog, mogu prkositi Božjem gnjevu i presudama griješeći protiv Njega i radeći upravo ono što im je Bog u svojoj riječi rekao da ne čine? Kako mogu biti tako zaslijepljeni od strane Sotone da obeščašćuju Boga pred Njegovim licem i namjerno griješeći prljaju svoje duše? Apostol kaže: 'Jer smo postali prizor svijetu, i anđelima, i ljudima.' Hoće li ovi grešnici (ili ih trebam nazvati licemjerima?), u Sionu pitati: Kakav sam ja prizor svijetu, anđelima, i ljudima? Odgovorite sami sebi: Prizor zloupotrebe svjetlosti i povlastica i milosti koje mi je Bog dao, neprikladnih postupaka koji kvare i prljaju dušu.“ — *Svjedočanstvo za propovjednike, str. 447.*

b. Kako je Božja riječ povezana s našim spasenjem, posebno u posljednjim danima? 2. Timoteju 3:15; 1. Korinćanima 15:1, 2.

„Obećano je istinsko djelovanje Svetog Duha na ljudska srca koje će učiniti Božju Riječ djelotvornom. Krist je izjavio da je Riječ duh i život...

Sotona će djelovati na najsuptilnije i najpodmuklije načine da ljudima predstavi ljudske izmišljotine zaogrnutе anđeoskim haljinama. Ali svjetlost iz Božje Riječi blista usred moralne tame; i čudesna očitovanja nikada neće istisnuti Bibliju. Istina se mora proučavati, mora ju se tražiti kao skriveno blago. Neće biti dana nikakva prekrasna prosvjetljenja neovisna o Božjoj Riječi, ili kako bi preuzela njeno mjesto. Čvrsto se držite Riječi, prihvatite da Riječ bude upisana i utisnuta u vas, Riječ koja je u stanju ljude učiniti mudrima na spasenje.“ — *Odabrane poruke, knj. 2, str. 100.*

„Oni koji prihvaćaju istinu trebali bi tražiti jasno razumijevanje Svetog pisma i iskustveno znanje o živom Spasitelju. Umne snage treba razvijati, a pamćenje naprezati. Svaka intelektualna lijenost je grijeh, a duhovna uspavanost predstavlja smrt.“ — *Svjedočanstvo, knj. 4, str. 399.*

„Kada prihvatimo Njegove riječi pouke i one počnu upravljati nama, Isus je trajno prisutan uz nas, On kontrolira naše misli, ideje i djela. Prožeti smo uputama najvećeg učitelja kojeg je svijet ikada upoznao.“ — *Poruka mladima, str. 160.*

4. BOŽJI ZAKON KAO OGLEDALO

a. Zašto je važno da ispitujemo svoja srca? Jakov 1:22–24.

„Mnogi primaju odobravanja i pohvale za vrline koje ne posjeduju. Onaj koji istražuje srca odvaguje motive i često djela koja ljudi visoko hvale zabilježi kao ona koja izviru iz sebičnosti i običnog licemjerja. Svaki postupak u našem životu, bilo da je izvrstan i hvale vrijedan, ili zaslužuje osudu, prosudit će Ispitivač srca prema motivima koji su ga potaknuli.

Mnogi se zanemaruju pogledati u ogledalo koje otkriva nedostatke u karakteru; stoga u njima postoje slabosti i grijesi koji su očiti drugima, ali ih ne primjećuju upravo oni koji griješe. Mrski grijeh sebičnosti je prisutan u velikoj mjeri, čak i kod nekih koji tvrde da su predani Božjem djelu. Kad bi usporedili svoj karakter s Njegovim zahtjevima, posebno s uzvišenim mjerilom, Božjim svetim zakonom, ustanovili bi, ako su ozbiljni, poštenu istraživači, da im zastrašujuće mnogo toga nedostaje. Ali neki nisu voljni pogledati dovoljno daleko ili dovoljno duboko da vide izopačenost vlastitog srca. Imaju nedostatke u mnogim aspektima, ali ostaju u namjernom neznanju i ignoriranju svoje krivnje.“ — *Sluge evanđelja*, str. 275, 276.

b. Objasnite ljepotu istinske slobode postignute stvaralačkom snagom koju primamo predanjem Kristu i Njegovoj volji. Jakov 1:25; Ivan 8:32.

„U djelu otkupljenja nema prisile. Ne primjenjuje se nikakva izvanjska sila. Pod utjecajem Božjeg Duha, čovjek je slobodan izabrati kome želi služiti. U promjeni koja nastaje kad se duša podčini Kristu nalazi se najuzvišeniji smisao slobode. Istjerivanje grijeha je djelo same duše. Istina, mi nemamo sile da se sami oslobodimo Sotonine vlasti, ali kad se želimo osloboditi grijeha, i u svojoj velikoj potrebi zavapimo za silom koja je izvan i iznad nas, snage duše povezuju se s božanskom silom Svetog Duha te se sad pokoravaju naložima volje u ispunjavanju Božje nakane.

Jedini uvjet koji omogućuje čovjekovu slobodu postoji u jedinstvu s Kristom. 'Istina će vas osloboditi', a Krist je istina. Grijeh može pobijediti samo ako oslabi um i uništi slobodu duše. Podčinjavanje Bogu znači obnovu čovjekove osobnosti prave slave i čovjekova dostojanstva. Božanski zakon kome se pokoravamo jest 'zakon slobode'. (Jakov 2:12).“ — *Želja vjekova*, str. 466.

5. ISTINSKA RELIGIJA

a. Navedite ključan aspekt kršćanstva koji često nedostaje. Jakov 1:26.

„Zahvaljujući pomoći koju nam sam Krist daje možemo biti u stanju obuzdati svoj jezik. Iako je bio bolno kušan da odgovori prenagljeno i ljutito, On nikada nije pogriješio u svojim riječima. Strpljivo i mirno podnosio je podrugljive poglede, zajedljiva peckanja i podsmijeha svojih suradnika u stolarskoj radionici. Umjesto da im ljutito uzvrati istom mjerom, On bi počeo pjevati neki od divnih Davidovih psalama; i njegovi suradnici, prije no što bi i shvatili što su učinili, pridruživali bi Mu se u pjesmi. Do kakve bi čudesne promjene došlo u svijetu kad bi se ljudi i žene danas ugledali na Kristov primjer u svojim riječima.“ — *Biblijski komentari, knj. 7, str. 936.*

b. Kako istinska religija tiho i nesebično djeluje iza kulisa? Jakov 1:27.

„Biti marljiv, nastaviti strpljivo činiti dobro koje zahtijeva samoodricanje i trud, slavno je djelo, na koje Nebo gleda s odobravanjem. Bog više cijeni vjeran rad, nego najrevnosnije formalno bogoslužjenje. Istinski služiti Bogu znači raditi zajedno s Kristom. Molitve, opomene i razgovori mogu biti formalni i jeftini plodovi; ali plodovi koji se očituju u dobrim djelima, u brizi za potrebite, siromašne i udovice, istinski su plodovi i prirodno rastu na dobrom stablu.“ — *Svjedočanstvo, knj. 2, str. 24.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Zašto možemo povjeriti svoje živote vječnom Bogu nebeskome?
2. Što je dužnost svih koji su se našli u situaciji da gube strpljenje i ljute se?
3. Zašto je za mene važno da samostalno proučavam Riječ Božju?
4. Objasnite što je istinska sloboda.
5. Kako mogu njegovati uzvišeniju razinu istinske religije koja dolazi iz srca?

Dar prve subote za Odjel za literaturu Generalne konferencije

„Poznata je izreka: „Kap tinte može tiskerati milijune na razmišljanje.“ Tiskani materijali imaju veću težinu od pukih izgovorenih riječi uglavnom zbog svoje trajnosti. S pisanim sadržajima možemo odrediti vrijeme za čitanje vlastitim tempom, kao i vratiti se i dublje razmotriti informacije koje želimo naučiti. Ovo nam pomaže pri pokušaju shvaćanja i pamćenja dubokih duhovnih tema.

To je vrijedilo tijekom cijele povijesti: „Lutherovo pero imalo je moć, a njegovi spisi, naširoko rasprostranjeni, uzburkali su svijet. Ista sredstva imamo i mi danas, sa stotruko uvećanim mogućnostima. Biblija i mnoge knjige prevedene na mnoge jezike dostupne su nam i mogu se brzo prenijeti u cijeli svijet te iznijeti istinu za ovo vrijeme.“ — *Svjedočanstvo, knj. 6, str. 403.*

„U velikoj mjeri preko naših izdavačkih kuća treba se izvršiti djelo onog drugog anđela koji silazi s neba s velikom moći i koji obasjava zemlju svojom slavom.“ — *Svjedočanstvo, knj. 7, str. 140.*

Godine 1849. James White objavio je letak pod nazivom *The Present Truth* (Sadašnja istina). „Malena gomila letaka bila je položena na pod. Tada su se braća i sestre okupili oko njih i sa suzama u očima molili Boga da blagoslovi ove publikacije koje su trebale biti poslone u svijet. Zatim su letci presavijeni, zamotani i adresirani, a James White ih je odnio osam milja do pošte u Middletownu.“ — *Rani spisi, (xxv).*

Ovaj postupak je bio odgovor na poruku: „Morate početi tiskati male publikacije i slati ih ljudima. Neka u početku budu kratke; ali kako ljudi čitaju, pošlat će vam sredstva za tiskanje, i ovo će biti uspješno od samog početka.“ — *Rani spisi, (xxiv).*

Što se događa kada troškovi dostave porastu, a ograničenja na granicama zahtijevaju još skuplje oblike distribucije literature? Iznos pretplate ne pokriva ove nove troškove. Stoga se moramo osloniti na dobrodušnu velikodušnost braće i sestara u vjeri kako bismo ispunili proročanstvo izrečeno tom ranom izdavaštvu: „Ljudi će vam, kako čitaju, slati sredstva.“

Molimo se da ovaj dar prve subote za Odjel za izdavaštvo dotakne vaše srce te da velikodušno pomognete darovanjem sredstava za duše diljem svijeta koje imaju potrebu čitati sadašnju istinu. Hvala vam!

Vaša braća i sestre iz Odjela za literaturu Generalne konferencije

Nadvladavanje pristranosti

UPAMTITE STIH: „Jer kod Boga nema pristranosti.“ Rimljanima 2:11.

„Bog ne priznaje nikakvu razliku među staležima. Za Njega ne postoje kaste. U Njegovim očima ljudi su jednostavno ljudi, dobri ili loši. U dan konačnog obračuna, položaj, stalež ili bogatstvo neće ni za dlaku promijeniti nečiji slučaj. Svevideći Bog sudit će ljudima po tome kakvi su u čistoći, plemenitosti, u ljubavi prema Kristu.“ — *Savjeti o upraviteljskoj službi*, str. 162.

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstvo*, knj. 3, str. 304–309, 320–329.

Nedjelja

27. listopada

1. PROBLEM SA STAVOM

a. Opišite uobičajenu ljudsku sklonost koju možda i sami prakticiramo, a da toga često nismo ni svjesni. Jakov 2:1–4.

„Siromašne treba tretirati s jednakim zanimanjem i pažnjom kao i bogate. Praksa iskazivanja časti bogatima te omalovažavanje i zanemarivanje siromašnih je zločin u Božjim očima. Oni koji su okruženi svim ugodnostima života, ili kojima svijet udovoljava i ugađa jer su bogati, ne osjećaju potrebu za suosjećanjem i nježnom obzirnošću kao osobe čiji su životi bili jedna duga borba sa siromaštvom.“ — *Svjedočanstvo*, knj. 4, str. 551.

„Iako je Krist bio bogat u nebeskim dvorima, ipak je postao siromašan da bismo mi Njegovim siromaštvom postali bogati. Isus je iskazao čast siromašnima dijeleći njihovo skromno stanje. Iz zapisa o Njegovom životu trebamo naučiti kako postupati sa siromašnima.“ — *Svjedočanstvo*, knj. 4, str. 550.

b. Što trebamo shvatiti o onima koji su možda siromašni u dobrima ovoga svijeta, ali bogati u vjeri? Jakov 2:5.

2. RAZBORITOST I PRAVEDNOST

a. Objasnite uravnoteženi pristup kojeg je Isus naučavao u pogledu pomaganja siromašnima. Marko 14:3–9.

„Neki dovode dužnost dobročinstva do krajnosti i u stvarnosti čine štetu potrebitima čineći previše za njih. Siromašni se ne trude uvijek kako bi trebali. Iako ih se ne smije zanemariti i ostaviti da pate, potrebno je naučiti ih kako da se brinu o sebi i pomognu si.

Ne treba zanemariti Božje djelo da bi siromašni mogli dobiti našu prvu pozornost. Krist je jednom dao svojim učenicima vrlo važnu lekciju u ovom pitanju. Kad je Marija izlila pomast na Isusovu glavu, pohlepni Juda zamolio se u korist siromašnih, mrmrlajući na ono što je smatrao bacanjem novca. Ali Isus je opravdao taj čin, rekavši: 'Što joj stvarate neprilike? Dobro djelo učini na meni.' 'Gdje god se bude propovijedalo ovo evanđelje, po svem svijetu, govorit će se i ovo što ona učini — njoj na spomen'. Ovime smo poučeni da u treba iskazati poštovanje kroz posvećenje onoga što je najbolje od naše imovine. Kad bi sva naša pozornost bila usmjerena na pomoć siromašnima, Božje djelo bilo bi zanemareno. Nijedno od ovoga neće biti zanemareno ako Njegovi upravitelji obavljaju svoju dužnost, ali Kristovo djelo treba biti na prvom mjestu.“ — *Svjedočanstvo, knj. 4, str. 550, 551.*

b. Kakav stav su morali imati oni koji su dijelili pravdu u starom Izraelu? Levitski zakonik 19:15; Ponovljeni zakon 1:17; 10:17.

c. Kako bi svi koji danas imaju bilo kakvu odgovornost ili funkciju u crkvi trebali naučiti primjenjivati to isto načelo? 1. Petrova 1:17; Kološanima 3:25.

„Oni koji svoje naklonosti i interese povezuju s jednom ili dvije osobe te ih favoriziraju na štetu drugih, ne bi trebali ni dana dulje ostati na položaju i dužnosti za koju su izabrani. Ova neposvećena pristranost prema posebnim osobama koje odgovaraju njihovom ukusu, uz zanemarivanje drugih koji su savjesni i pobožni, i u Božjim očima vrjedniji, uvredljiva je za Boga. Ono što Bog cijeni i mi trebamo cijiniti. Ukraš blagog i tihog duha On smatra višom vrijednošću od vanjske ljepote, vanjskog ukrasa, bogatstva ili svjetovne časti.“ — *Svjedočanstvo, knj. 3, str. 24.*

3. STVARANJE BOLJIH NAVIKA

a. Koji ukor Jakov upućuje u pogledu materijalističke pristranosti onih koji se nazivaju vjernicima – i zašto je ovo ozbiljan problem? Jakov 2:6, 7.

„Bog vas je pred ljudima i anđelima priznao za svoju djecu. Molite se da ne obeščastite to 'lijepo ime po kojemu ste nazvani'. (Jakov 2:7). Bog vas šalje u svijet kao svoje predstavnike. Svakim postupkom u životu trebate objavljivati Božje ime. Taj poziv zahtijeva da imate Njegov karakter. Ne možete svetiti Njegovo ime, ne možete Ga prikazivati svijetu sve dok svojim životom i karakterom ne prikazete sam Božji život i karakter. To možete postići samo prihvaćanjem Kristove milosti i pravednosti.“ — *Misli s Gore blagoslova, str. 107.*

b. Na koji jedini način možemo biti uspješni u ispravnom predavljanju Krista? Rimljanima 2:11; Izreke 23:7.

„Temeljito proučavajte Kristov božansko-ljudski karakter i u svakoj se prilici pitajte: 'Kako bi postupio Isus kad bi sad bio na mojem mjestu?' To bi trebalo biti mjerilo naše dužnosti. Ne uključujte se nepotrebno u društvo onih koji bi svojim ponašanjem utjecali na slabljenje vaše namjere da činite dobro, ili koji bi pokušavali baciti ljagu na vašu savjest. Ne činite ništa među strancima, na ulici, u autobusu, u domu, što bi bilo makar i nagovještaj nekakvog zlog karaktera. Svaki dan činite nešto čime ćete unaprijediti, uljepšati i oplemeniti život kojeg je Krist otkupio svojom krvlju.

Uvijek postupajte prema načelu, nikada na temelju trenutnog osjećaja. Poniznošću i nježnošću ublažite prirodnu naglost svog ponašanja. Ne upuštajte se u lakomislene i nerazumne aktivnosti. Neka se s vaših usana ne omakne nijedna niska šala. Čak ni svojim mislima ne trebamo dopustiti da se nekontrolirano lutaju. Postavimo im granice i podvrgnimo ih poslušnosti Kristu. One se trebaju baviti onim što je sveto. Kristovom milošću one će tada biti čiste i prave.

Mi trebamo u sebi stalno osjećati silu čistih misli. Za svaku dušu, bez razlike, jedina sigurnost je u ispravnom razmišljanju...

Razvijajte naviku govorenja onoga što je dobro o drugima. Ističite dobre osobine onih s kojima dolazite u dodir i s kojima se družite, a njihove pogreške i propuste primjećujte što je moguće rjeđe.“ — *Zdravlje i sreća, str. 491, 492.*

4. IMATI KRALJEVSKO PONAŠANJE

a. Što Sveto Pismo ističe kao uistinu ključno za našu kršćansku vjeru - i zašto? Jakov 2:8.

„Mnogi vjerski učitelji tvrde da je Krist svojom smrću ukinuo Zakon te da su odsad ljudi oslobođeni njegovih zahtjeva. Neki ga prikazuju kao težak jaram i, nasuprot robovanju Zakonu, ističu neograničenu slobodu koju čovjek može uživati u evanđelju.

No proroci i apostoli sasvim su drukčije gledali na sveti Božji Zakon. David je rekao: 'Hodit ću slobodno jer tražim zapovijedi tvoje.' (Psalam 119:45). Apostol Jakov, koji je pisao nakon Kristove smrti, ukazivao je na Dekalog kao na 'kraljevski Zakon', 'savršen Zakon slobode.' (Jakov 2:8; 1:25). A pisac Otkrivenja, pola stoljeća nakon Kristova raspeća, izriče blagoslov nad onima koji vrše Njegove zapovijedi, 'tako da dobiju pravo na stablo života i da mogu ući u grad na vrata.' (Otkrivenje 22:14).“ — *Velika borba, str. 466.*

„Kad se predamo Kristu, naš um dolazi pod vlast zakona; ali to je kraljevski zakon koji objavljuje slobodu svakom zarobljenom. Dok postaje jedno s Kristom, čovjek stječe slobodu. Pokoravanje Kristovoj volji znači ponovnu uspostavu savršene ljudskosti u nama.

Poslušnost Bogu znači slobodu od ropstva grijehu, spasenje od ljudskih strasti i pobuda. Tada čovjek može stajati kao pobjednik nad samim sobom, nad vlastitim sklonostima, nad 'poglavarstvima i vlastima, vladarima tame ovoga svijeta', i 'zlim duhovima ispod neba'. (Efežanima 6:12).“ — *Zdravlje i sreća, str. 131.*

b. Kako pristranost, diskriminacija i/ili predrasude upadljivo kvare naše svjedočenje za Krista? Jakov 2:9.

„Mi možemo tvrditi da slijedimo Krista, možemo govoriti da vjerujemo u svaku istinu Božje riječi; ali to našim bližnjima neće donijeti nikakvog dobra ako naše vjerovanje nije uneseno u naš svakidašnji život. Naše ispovijedanje vjere može biti uzvišeno kao nebo, ali neće spasiti ni nas ni naše bližnje ako nismo istinski kršćani. Pravi primjer donijet će mnogo više blagoslova svijetu od svih naših riječi.“ — *Kristove priče, str. 383.*

5. MUDRO POUČAVANJE U SUOSJEĆANJU

- a. Što moramo imati na umu u našem držanju Božjeg moralnog zakona — posebno kad ovu istinu dijelimo s budućim generacijama? Propovjednik 11:9; 12:13, 14; Jakov 2:10–13.

„Mladima je urođena ljubav prema slobodi; oni čeznu za nezavisnošću; ali moraju shvatiti da se ti neprocjenjivi blagoslovi mogu uživati jedino u poslušnosti prema Božjem zakonu. Ovaj Zakon je čuvar istinske slobode i nezavisnosti. On nabraja i zabranjuje ono što ponižava i zarobljava, i tako poslušnome pruža zaštitu od sile zla.

Psalmist kaže: 'Hodit ću slobodno, jer tražim zapovijedi Tvoje.' 'Otkrivenja su Tvoja utjeha moja, savjetnici moji.' (Psalmi 119:45, 24).

U svojim pokušajima da ispravimo zlo, moramo se čuvati sklonosti da tražimo greške i osuđujemo. Stalno osuđivanje unosi pomutnju i zbunjuje, ali ne dovodi do promjene. Atmosfera nemilosrdne kritike u mnogima, a osobito u onima koji su najosjetljiviji, ubija svaku volju za trudom i napretkom. Cvjetovi ne cvjetaju pod dahom oštrog vjetra...

Pravi cilj ukora postiže se tek tada kad je sam prijestupnik naveden da uvidi svoju pogrešku i kad je njegova volja pokrenuta da je ispravi. Kad ovo postignete, ukažite mu na izvor opraštanja i sile. Trudite se da sačuvate njegovo samopoštovanje i da ga nadahnete hrabrošću i nadom.

Ovo je najljepši, ali i najteži posao, ikada povjeren ljudskim bićima. On zahtijeva najnježniju taktičnost, najfiniju suosjećajnost, poznavanje ljudske prirode, i nebesku vjeru i strpljenje, spremnost na rad, na budnost i na čekanje. Prema tome, nema nijednog važnijeg posla od ovoga.“ — *Odgoj*, str. 291, 292.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Iako možda nemam mnogo, što trebam shvatiti o drugima koji imaju još manje?
2. Koliko je lako imati slijepu pristranost ili neopravdane predrasude prema nekim ljudima?
3. Kako naši obrasci razmišljanja utječu na način na koji se ponašamo prema takvim osobama?
4. Zašto se Božji zakon naziva zakonom slobode?
5. Opišite stav koji treba imati u poučavanju ljudi koji imaju pogrešne ideje.

Vjera na djelu

UPAMTITE STIH: „No hoćeš li shvatiti, o čovječe isprazni, da je vjera bez djela mrtva?“ Jakov 2:20.

„Iako dobra djela neće spasiti ni jednu dušu, ipak je nemoguće da se čak i jedna duša spasi bez dobrih djela.“ — *Faith and Works*, str. 111.

Predlažemo da pročitate: *Rani spisi*, str. 226–228, 269–273.

Nedjelja

3. studenog

1. VJERA I PRIMJER

a. Zašto je apsolutno neophodno živjeti u potpunom skladu s vjerom koju ispovijedamo? 1. Korinćanima 4:9; 1. Ivanova 5:3; Jakov 2:14.

„Neka se nitko ne zavarava vjerujući kako može postati svet iako svjesno krši bilo koji od Božjih principa. Popuštanje grijehu kojega smo svjesni utišava opominjući glas Duha i odvaja dušu od Boga.“ — *Velika borba*, str. 472.

„Svjedočanstvo nečijeg života objavljuje svijetu je li on vjeran vjeri koju ispovijeda ili nije. Vaše ponašanje umanjuje Božji zakon u očima vaših svjetovnih prijatelja. Ono im kaže: 'Možete, ali ne morate poštovati zapovijedi. Vjerujem da je Božji zakon, na neki način, obvezujući za ljude; ali, naposljetku, Gospod ne zahtijeva tako strogu poslušnost svim propisima svog zakona, a povremeni prijestup ne kažnjava se strogo s Njegove strane.'

Mnogi opravdavaju svoje kršenje subote pozivajući se na vaš primjer. Oni tvrde da ako se tako dobar čovjek, koji vjeruje da je sedmi dan subota, može baviti svjetovnim poslovima na taj dan kada se čini da okolnosti to zahtijevaju, oni sigurno mogu učiniti isto bez osude. Mnoge će se duše suočiti s vama na sudu, koristeći vaš utjecaj kao izgovor za njihovu neposlušnost Božjem zakonu. Iako ovo neće biti isprika za njihov grijeh, ipak će predstavljati zastrašujuće svjedočanstvo protiv vas.“ — *Svjedočanstvo*, knj. 4, str. 250.

2. NEBO I ZEMLJA PROMATRAJU

a. Kojim primjerom Jakov ilustrira licemjerje praznih riječi bez djela? Jakov 2:15–17.

„Najrječitija propovijed koju je moguće održati o zakonu Deset zapovijedi jest izvršiti ih. Poslušnost trebamo odrediti kao svoju osobnu dužnost. Zanemarivanje ove dužnosti je besraman grijeh. Bog nas obvezuje ne samo da mi budemo spremni za nebo, već i da osjećamo obvezujuću dužnost pokazati drugima put te da svojom brigom i nesebičnom ljubavlju, vodimo prema Kristu one koji dolaze u krug našeg utjecaja. Zabrinjavajuća je tako jasna odsutnost Božjih principa u životima mnogih koji se nazivaju kršćanima. Njihovo nepoštivanje Božjeg zakona obeshrabruje i sablažnjuje one koji priznaju njegove svete zahtjeve te svojim utjecajem odvraća od istine one duše koje bi je inače prihvatile.“ — *Svjedočanstvo, knj. 4, str. 58.*

b. Što u stvarnosti znači istinska vjera u Krista? Jakov 2:18; Matej 6:24.

„Bog je govorio, i On od čovjeka traži poslušnost. Neovisno o tome je li to čovjeku udobno ili zgodno. Gospodar života i slave nije težio zadržati svoju udobnost ili zadovoljstvo kada je napustio svoj visoki položaj da postane čovjek boli i upoznat s tugom, prihvaćajući sramotu i smrt kako bi izbavio čovjeka od posljedica njegove neposlušnosti. Isus je umro, ne da spasi čovjeka u njego-vim grijesima, nego od njegovih grijeha. Čovjek treba ostaviti zablude svojih putova, slijediti Kristov primjer, uzeti svoj križ i slijediti ga, odričući se sebe i pokoravajući se Bogu pod svaku cijenu...

Ako smo istinski Božji sluga, u našim mislima ne bi trebalo biti pitanja hoćemo li se pokoravati njegovim zapovijedima ili ćemo dati prednost vlastitim ovozemaljskim interesima. Ako one koji se nazivaju vjericima njihova vjera ne održava postojanima u istini u ovim relativno mirnim danima, što će ih održati kada dođe velika kušnja i kad bude objavljen proglas protiv svih onih koji se neće klanjati kipu zvijeri i primiti njen žig na svoje čelo ili ruku? Ovo ozbiljno vrijeme nije daleko. Umjesto da postane slab i neodlučan, Božji narod bi trebao skupljati snagu i hrabrost za vrijeme nevolje.“ — *Svjedočanstvo, str. 250, 251.*

3. UČIMO OD ABRAHAMA

a. Na kakvo smo strašno duhovno stanje ozbiljno upozoreni? Jakov 2:19.

„Mnogi priznaju da je Isus Krist Spasitelj svijeta, ali istovremeno se drže podalje od Njega i ne kaju se za svoje grijehе niti prihvaćaju Isusa kao svog osobnog Spasitelja. Njihova vjera je puko priznavanje istine od strane uma i prosudbe; ali ta istina se ne prima u srce kako bi mogla posvetiti dušu i preobraziti karakter.“ — *Odabrane poruke, knj. 1, str. 389, 390.*

„Vi možete vjerovati u cjelokupnu istinu; ali ako njeni principi nisu provedeni u vaše živote, vaše ispovijedanje vjere vas neće spasiti. Sotona vjeruje i dršće. On radi. On zna da je njegovo vrijeme kratko i zato je sišao u velikoj moći da čini svoja zla djela u skladu sa svojom vjerom. Ali oni koji se izjašnjavaju kao Božji narod ne pokazuju niti otkrivaju svoju vjeru svojim djelima. Oni vjeruju u kratkoću vremena, a ipak grabe jednako željno za dobrima ovoga svijeta kao da će svijet kakav je sada trajati tisuću godina.“ — *Svjedočanstvo, knj. 2, str. 161.*

b. Kako možemo biti motivirani Abrahamovim primjerom? Rimljanima 4:1–3; Jakov 2:20–22.

„'Povjerova Abraham Bogu.' Kako znamo da je povjerovao? Njegova djela svjedoče kakve je prirode bila njegova vjera, i ta vjera mu je bila uračunata u pravednost.

Nama je danas neophodna vjera Abrahamova kako bi razagnala tamu koja nas okružuje i da bi slatkim zracima Božje ljubavi učinila kraj zakržljanog duhovnog rasteñja. Svaka savjesno izvršena dužnost, svaka žrtva učinjena u ime Kristovo, donosi sve obilnije nagrade. Tijekom samog čina izvršavanja dužnosti, Bog govori i daje svoje blagoslove.“ — *Biblijski komentari, knj. 7, str. 936.*

„Ljudi su opravdani vjerom, ali sudi im se prema njihovim djelima i prema njima će biti i nagrađeni.“ — *The Signs of the Times, studenog 20, 1884.*

„Kristova se pravednost sastoji od ispravnih postupaka i dobrih djela učinjenih iz čistih, nesebičnih pobuda.“ — *Svjedočanstvo, knj. 3, str. 528.*

„Držanje Božjih zapovijedi zahtijeva od nas dobra djela, samoodricanje, samopožrtvovnost i zalaganje za dobro drugih, ne zato što sama dobra djela mogu spasiti, nego jer sigurno ne možemo biti spašeni bez dobrih djela. Nakon što smo učinili sve što smo u mogućnosti učiniti, trebamo reći: Nismo učinili ništa više od svoje dužnosti, i u najboljem slučaju smo beskorisne slugе, nedostojni i najmanje milosti od Boga. Krist mora biti naša pravednost i kruna naše radosti.“ — *Svjedočanstvo, knj. 3, str. 526.*

4. RIJEČI OHRABRENJA

- a. Objasnite kako se obrazac Abrahamovog života treba preslikati na živote nas kao onih koji vjeruju u Krista. Postanak 26:5; Jakov 2:23, 24.**
-
-
-

„Prava vjera očitovat će se u obliku dobrih djela, jer dobra djela su plod vjere. Dok Bog radi u srcu, a čovjek predaje svoju volju Bogu i surađuje s Njime, u njegovu životu pokazuje se ono što Bog unosi u srce kroz Svetog Duha te vlada sklad između namjera srca i životnih postupaka. Svaki grijeh mora biti odbačen kao mrska stvar koja je razapela Gospoda života i slave te vjernik mora imati iskustvo stalnog napredovanja, neprekidno čineći Kristova djela. Blagoslov opravdanja zadržava se stalnom predajom volje i neprekidnom poslušnošću.

Oni koji su opravdani vjerom moraju imati sklonost prema držanju Gospodnjeg puta. Kada čovjekova djela ne odgovaraju onome što ispovijeda, to je dokaz da nije opravdan vjerom. Jakov kaže: 'Vidiš: vjera je surađivala s djelima njegovim i djelima se vjera usavršila.' (Jakov 2:22)

Vjera koja ne proizvodi dobra djela, ne opravdava dušu.“ — *Odabrane poruke, knj. 1, str. 397.*

- b. Zašto svi koji danas svjedoče poganima mogu biti ohrabreni time što je Rahaba, bludnica, navedena kao osoba koju je Bog opravdao? Jakov 2:25; Hebrejima 11:31.**
-
-
-

„U pokvarenom Jerihonu, žena iz neznabožackog naroda je posvjedočila: 'Jahve, Bog vaš — on je Bog gore na nebesima i dolje na zemlji.' (Jošua 2:11) Spoznaja o Bogu, koja je tako doprla i do nje, osigurala joj je izbavljenje. Njezino obraćenje nije bio neki izdvojeni slučaj božanske milosti prema idolopoklonicima koji su priznali Njegov božanski autoritet.“ — *Proroci i kraljevi, str. 369.*

„Svi koji su se, poput Rahabe Kanaanke i Rute Moapke, okrenuli od idolopoklonstva prema pravom Bogu, trebali su se ujediniti s Njegovim izabranim narodom.“ — *Kristove priče, str. 290.*

„Veliki posao treba obaviti u našim gradovima i čitava su polja zrela za žetvu. Bit će potrebno da našu pozornost usmjerimo u svim smjerovima, jer će pokajničke duše i u kršćanskim i u poganskim zemljama podići svoje vapaje za pomoći. U nama ne smije postojati niti jedna trunka uzdizanja sebe; vaša jedina sigurnost je pouzdanje u Boga.“ — *The General Conference Bulletin, April 1, 1895.*

5. KLJUČEVI POBJEDE

a. Objasnite kako možemo zadobiti pobjedu kroz Krista. Jakov 2:26; 2. Petrova 1:3, 4.

„Nužno je imati vjeru u Isusa i vjerovati da ste spašeni kroz Njega, ali krije se opasnost u zauzimanju stava kojeg mnogi usvajaju govoreći: 'Ja sam spašen.' Mnogi su ranije govorili: 'Morate činiti dobra djela, pa ćete živjeti.'; ali nitko ne može činiti dobra djela odvojeno od Krista. Danas mnogi govore: 'Vjeruj, samo vjeruj i živjet ćeš.' Vjera i djela idu zajedno, vjerovanje i primjena su spojeni te nerazdvojni. Gospod od čovjeka danas ne traži ništa manje nego što je to zahtijevao od Adama u Raju prije njegova pada - savršenu poslušnost i besprijekornu pravednost. Božji zahtjevi u sklopu zavjeta milosti jednako su sveobuhvatni kao i zahtjevi koje je postavio u Raju: suglasje s Njegovim zakonom, koji je svet, pravedan i dobar... Neka nitko ne usvoji obmanu tako ugodnu tjelesnom srcu - da će Bog prihvatiti čovjeka na osnovu njegove iskrenosti, neovisno o tome što vjeruje i neovisno o tome koliko njegov život bio nesavršen. Bog od svoje djece zahtijeva savršenu poslušnost.

Kako bismo udovoljili zahtjevima zakona, naša se vjera mora uhvatiti za Kristovu pravednost, prihvaćajući je kao našu pravednost. Kroz jedinstvo s Kristom, kroz prihvaćanje Njegove pravednosti vjerom, možemo biti osposobljeni da činimo Božja djela i budemo Kristovi suradnici. Ako ste spremni prepustiti se da vas nosi struja zla, te ne surađujete s nebeskim pomagačima kako biste obuzdali prijestup u vašoj obitelji i crkvi kako bi se uvela trajna pravednost, to znači da nemate vjere. Vjera radi kroz ljubav i čisti dušu. Sveti Duh radi kroz vjeru kako bi u srcu stvorio svetost; ali to se ne može postići ako ljudsko oruđe odbija surađivati s Kristom... Da bismo mogli imati Kristovu pravednost, potrebno je da se svakodnevno preobražavamo kroz utjecaj Duha te da budemo sudionici božanske naravi.“ — *Odabrane poruke, knj. 1, str. 373, 374.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Dok tvrdim da poštujem Božji zakon, što moram razumjeti o svom utjecaju?
2. Što Nebo traži od kršćanskih vjernika?
3. Zašto se Abrahama često naziva ocem vjernih?
4. Koji od mojih poznanika bi mogli imati pozitivno iskustvo kao obraćena Rahaba?
5. Kako ja mogu imati pobjedničko kršćansko iskustvo?

Pomolite se prije nego što progovorite

UPAMTITE STIH: „Poučite me, i suspregnut ću svoj jezik; i dajte mi da shvatim u čemu sam zastranio.“ Job 6:24.

„'Ako tko ne griješi riječju, savršen je čovjek i može zauzdati i cijelo tijelo.' Svjetlost koja obasjava naš put, istina koja se otkriva našoj savjesti, osudit će i uništiti dušu, ili će je posvetiti i preobraziti. Živimo previše blizu kraja vremena milosti da bismo se zadovoljili površnim radom.“ — *Svjedočanstvo, knj. 1, str. 308.*

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstvo, knj. 2, str. 50–55, 314–318; knj. 5, str. 55–59, 175–177.*

Nedjelja

10. studenog

1. UTIŠAVANJE NAŠEG EGA

a. Što trebaju imati na umu oni koji uvijek brzo pokušavaju dominirati nad drugima? Jakov 3:1; Marko 9:35.

„Bog svakoga smatra odgovornim za utjecaj koji okružuje njegovu dušu, bilo na svoju štetu ili na štetu drugih.“ — *Savjeti roditeljima, učiteljima i studentima, str. 102.*

„Po svojoj prirodi, ljudska bića su egocentrična i svojeglava. Ali sebičnost nestaje iz života onih koji prihvaćaju pouke kojima ih Krist želi poučiti. Oni postaju sudionici božanske naravi, a Krist živi u njima. Oni sve ljude smatraju svojom braćom i sestrama, sa sličnim težnjama, sposobnostima, iskušenjima i teškoćama, kojima je jednako kao i njima potrebno suosjećanje i pomoć.

Nikada ne smijemo ponižavati naše bližnje. Kada vidimo da su počinjene pogreške, trebamo učiniti sve što je u našoj moći da pomognemo onima koji su pogriješili, govoreći im o vlastitom iskustvu - kako kada smo i sami napravili teške pogreške, upravo strpljenje i zajedništvo, ljubaznost i pomoć naših suradnika, su nam pružili hrabrost i nadu.“ — *The Signs of the Times, May 11, 1904.*

2. RAZVIJANJE BOLJEG STAVA

- a. Kakvi oštri ukori su pripremljeni za one koji su strogi i grubo prema drugima dok odbijaju priznati vlastite pogreške? Propovjednik 7:20; Jakov 3:2 (prvi dio).**
-
-
-

„Zar nećete prepoznati vlastite nedostatke i obući na sebe cjelokupni oklop pravедnosti? Nećete li biti jednako budni i kritični prema vlastitom duhu, temperamentu i riječima kao što ste prema tuđim, kako Bog ne bi bio osramoćen, a Njegova istina pogrešno predstavljena? Vaša razboritost i sposobnost razlučivanja bi se uvelike poboljšali kad biste to učinili. Istina, živa riječ, bila bi poput vatre u vašim kostima, koja bi sjala jasnom, nepogrešivom jasnoćom, predstavljajući Krista svijetu...

Zar nitko od onih koji su sebe postavili za detektive nije mogao vidjeti iskušenje položaja i dužnosti koju su zauzeli u nastojanju da zadobiju moć kojom bi mogli kontrolirati druge? Gdje je bio njihov bistar duhovni vid? Zašto su mogli razabrati trun u oku brata, a nisu vidjeli brvno u svom oku?“ — *Svjedočanstvo za propovjednike*, str. 295, 296.

- b. Što otkriva da je netko dosegao razinu moralnog savršenstva – i na koji način je to jedino moguće? Jakov 3:2; 1. Korinćanima 13:5 (drugi dio).**
-
-
-

„Tamo gdje neobuzdani jezik nađe prostora za obavljanje svog prljavog posla, radost Gospodnja ne može izdržati.

Neka se oni koji su sumnjičavi, koji o svojoj braći zlo misle i govore, sjete da u stvarnosti rade sotonski posao. Neka svaki član crkve radi s ozbiljnom odlučnošću i uz molitvu za pomoć, da izliječi svoj bolesni jezik. Neka svatko osjeti da mu je dužnost i prednost prijeći preko malih razlika i pogrešaka bez komentara. Ne uveličavajte nečije male pogreške, već razmišljajte o onome dobrome što je u njemu. Svaki put kada se o tim pogreškama razmišlja i govori, one postaju sve veće. Od krtičnjaka se pravi planina. Rezultat toga su neprijateljski osjećaji i nedostatak samopouzdanja.“ — *Australasian Union Conference Record*, April 15, 1903.

„Sklopite zavjet s Bogom da ćete budno stražariti nad svojim riječima. 'Ako tko u govoru ne posrće, on je savršen čovjek, uzmožan zauzdati i cijelo tijelo.' (Jakov 3:2). Upamtite da vam osvetnički govor nikada može pružiti istinski osjećaj da ste izvojevali pobjedu. Dopustite Kristu da govori kroz vas. Nemojte izgubiti blagoslov koji dolazi kad ne dajemo prostora zlim mislima.“ — *Svjedočanstvo*, knj. 7, str. 243.

3. POČNIMO OD KORIJENA

a. Opišite pogrešan smjer kojim ćemo ići ako gajimo ogorčenost i objasnite jedini način da to izbjegnemo. Hebrejima 12:15; Jakov 3:3–5.

„Ti si njegovala svoju ogorčenost prema svom mužu i drugima koji su te povrijedili, ali nisi uspjela shvatiti u čemu si pogriješila i pogoršala stvari svojim pogrešnim postupcima. Tvoj je duh bio ogorčen na one koji su ti nanijeli nepravdu, a tvoji su osjećaji našli oduška u prijekorima i ukorima. To je pružilo trenutno olakšanje tvom opterećenom srcu, ali ostavilo je trajan ožiljak na tvojoj duši. Jezik je malen organ, ali ti si njegovala njegovu neprikladnu upotrebu sve dok on nije postao vatra koja proždire.

Sve su te stvari priječile tvoj duhovni napredak. Ali Bog vidi koliko ti je teško biti strpljiva i opraštati, ali On zna kako se sažaliti i kako pomoći. On zahtijeva od tebe da reformiraš svoj život, da ispraviš svoje mane. On želi da tvoj strogi, nepopustljivi duh bude pokoren Njegovom milošću. Trebaš tražiti pomoć od Boga, jer su ti potrebni mir i tišina umjesto oluje i svađe. Kristova religija ti nalaže da se ne vodiš prema svojim nagonima, nego da tobom upravljaju posvećen razum i smireno prosuđivanje.“ — *Svjedočanstvo, knj. 4, str. 139.*

b. Što moramo shvatiti o riječima koje izgovaramo? Jakov 3:6.

„Vaše će riječi objaviti, vaša će djela pokazati gdje je vaše blago.“ — *Svjedočanstvo, knj. 1, str. 698, 699.*

„Sestra F. djeluje prema svojim nagonima i pronalazi greške, a do sad je previše toga imala za reći protiv svoje braće i sestara. Ovo bi izazvalo zbrku u svakoj crkvi.“ — *Svjedočanstvo, knj. 2, str. 51.*

„Neka se oni koji s užitkom prate glasine, klevete i laži protiv Kristovih slugu sjete da je Bog svjedok njihovih djela. Njihov klevetnički utjecaj ne predstavlja obeščašćivanje bezdušnih posuda, već karaktera onih koje je Krist otkupio svojom krvlju. Ruka koja je ocrtavala slova na zidovima Baltazarove palače vjerno bilježi svaki čin nepravde ili ugnjetavanja počinjen protiv Božjeg naroda.“ — *Svjedočanstvo, knj. 5, str. 244, 245.*

4. ČAK I AKO SE RADI O ČINJENICI...

- a. Koji snažni pozivi su nam upućeni u pogledu sklonosti (navike) koja je tako zabrinjavajuće česta u današnje vrijeme? Psalam 15:1–3; 1. Korinćanima 13:6.**
-
-
-

„Jezik koji uživa u pakosti, brbljavi jezik koji govori: 'Prijavite, i mi ćemo prijaviti!' (Jeremija 20:10), apostol Jakov je proglasio paklenim ognjem. On raspršuje plamenove na sve strane. Što mari ogovarač što kleveće nevine? On neće prestati sa svojim zlim poslom, iako uništava nadu i hrabrost u onima koji već tonu pod svojim teretom. Samo mu je stalo da udovolji svojoj sklonosti ogovaranja i uživanja u skandalima. Čak i oni koji se deklariraju kao kršćani zatvaraju oči pred svime što je čisto, pošteno, plemenito i lijepo kod drugih, a primjećuju i pamte sve što je nepoželjno i negativno te objavljuju to svijetu.

Vi ste sami otvorili vrata Sotoni da uđe. Dali ste mu počasno mjesto u vašoj radoznoj istrazi i na vašim inkvizicijskim sastancima. Ali niste pokazali poštovanje prema čovjeku čija izvrsnost karaktera je izgrađena tijekom godina vjernosti. Ljubomorni, osvetoljubivi jezici prikazivali su njegove postupke i motive u lažnoj svjetlosti, onako kako je njima odgovaralo. Učinili su da crno izgleda kao bijelo, a bijelo kao crno. Kad su im prigovarali zbog svojih izjava, neki su rekli: 'To je istina.' Čak i da je ono što je rečeno istinito, opravdava li to vaše postupanje? Ne i ne. Kad bi Bog uzeo sve optužbe koje bi uistinu mogle biti iznesene protiv vas, i ispleo ih u bič da vas kazni, vaše bi rane bile veće i dublje od onih koje ste nanijeli bratu ----. Čak se i činjenice mogu izreći tako da ostavljaju pogrešan dojam. Nemate pravo prikupljati sve moguće optužbe protiv njega i koristiti ih da potkopavate njegov ugled i uništite njegovu korisnost. Kad bi Gospodin pokazao prema vama isti duh koji ste vi pokazali prema svom bratu, bili biste uništeni bez milosti. Osjećate li uopće grižnju savjesti zbog toga? Bojim se da ne osjećate. Još nije došlo vrijeme da ova sotonska čarolija izgubi svoju moć. Kad bi brat ---- bio u svemu zaista takav kakvim ga predstavljate — a ja znam da to nije tako — vaš bi postupak i dalje bio neopravdan.

Kad čujemo neku riječ osude protiv nekog brata, mi to najčešće prihvaćamo... [Psalmi 15:1–3.]“ — *Svjedočanstvo, knj. 5, str. 57, 58.*

- b. Od sedam grijeha koji su navedeni kao odvrtni pred Gospodom, koliko ih se odnosi na naše riječi? Izreke 6:16–19.**
-
-
-

5. ORUŽJE KOJE RANJAVA

- a. **Kako i zašto moramo pobijediti naviku ogovaranja koja je danas toliko česta? Job 6:24; Izreke 11:13; 26:20–22.**

„Veliko mnoštvo glasina i ogovaranja bilo bi spriječeno kad bi se svaki čovjek sjetio da će isti oni ljudi koji mu govore o tuđim greškama jednako tako spremno drugima razglašavati njegove nedostatke u povoljnoj prilici. Zato nastojmo uvijek misliti dobro o svim ljudima, posebno o našoj braći i sestrama, sve dok ne budemo prisiljeni misliti drugačije. Ne bismo trebali ishitreno povjerovati zlim izvješćima. Često su takve glasine rezultat zavisti ili nesporazuma, ili mogu proizaći iz pretjerivanja ili djelomičnog poznavanja činjenica. Ljubomora i sumnja, kad im se jednom da prostora, raširit će se poput čička. Ako neki brat ili sestra zalutaju, upravo tada je vrijeme da im pokažemo svoju pažnju i stvarno zanimanje za njih. Približite im se u ljubavi i blagosti, molite s njima i za njih, imajući na umu beskrajnu cijenu koju je Krist platio za njihovo otkupljenje. Na taj način možete spasiti jednu dušu od smrti i pokriti mnoštvo grijeha.

Jedan pogled, jedna riječ, čak i sama intonacija glasa, može bitno doprinijeti da laž poput otrovne strijele prodre do nečijeg srca i nanese mu neizlječivu ranu. Na taj način se mogu izazvati sumnja i nepovjerenje, što je dovoljno da se naruši utjecaj i uništi korisnost čovjeka preko koga bi Bog inače mogao izvršiti neko dobro djelo. Među nekim vrstama životinja, ako je jedna od njih ranjena i padne, odmah biva napadnuta i rastrgana od strane drugih. Istom okrutnom duhu popuštaju neki muškarci i žene koji se nazivaju kršćanima. Oni pokazuju farizejski žar i spremnost da kamenuju one koji su pred Bogom manje krivi od njih samih. Ima i nekih koji rado ukazuju na tuđe pogreške i neuspjehe kako bi skrenuli pozornost sa svojih vlastitih nedostataka ili kako bi dobili zasluge za veliku revnost za Boga i Crkvu.“ — *Svjedočanstvo, knj. 5, str. 58, 59.*

„Vrijeme koje je tako često protraćeno u praznim, plitkim i zlonamjernim ogovaranjima treba preusmjeriti uzvišenijim i plemenitijim ciljevima.“ — *Svjedočanstvo, knj. 5, str. 176.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Zašto trebam smanjiti sklonost i potrebu da imam mišljenje o svemu?
2. Navedite često zanemareni ključni aspekt karaktera koji je izgrađen po Kristovom uzoru.
3. Kad diskreditiramo i klevećemo svoju braću i sestre u vjeri pred drugima, kako Bog gleda na to?
4. Što trebam naučiti iz 15. psalma—i zašto je to važno?
5. Kako ja mogu biti kriv/a za sisanje razdora među braćom i sestrama i zašto moram odmah prestati s tim?

Izaberimo o čemu razmišljamo

UPAMTITE STIH: „Kako možete dobro govoriti, kad ste zli? Jer čega je srce puno, o tome govore usta.” Matej 12:34

„Pomolite se prije nego što progovorite, i nebeski anđeli će vam doći u pomoć i otjerati zle anđele, koji bi vas naveli da obeščastite Boga, osramotite Njegovo djelo i oslabite svoju dušu.“ — *Svjedočanstvo, knj. 2, str. 82.*

Predlažemo da pročitate: *Misli s Gore blagoslova, str. 125–129.*

Nedjelja

17. studenog

1. PROTUOTROV

a. Kad smo bombardirani govornim navikama zlonamjernih ljudi, što nam Bog poručuje? Jakov 3:7, 8; Hebrejima 10:38.

„[Brata J.] nebeski anđeli sažalijevaju, jer je stalno okružen tamom. Njegove uši gotovo neprestano slušaju riječi nevjernosti i tame. Neprestano se pred njim pojavljuju sumnje i pitanja. Jezik je 'svijet nepravde'. 'Jezik nitko ne može ukrotiti; on je nemirno zlo, pun smrtonosnog otrova.' Kad bi se brat J. čvrsto držao Boga i osjećao da treba ostati ispravan pred Bogom čak i po cijenu svog ovozemaljskog života, primio bi snagu odozgo. Ako dopusti da njegova vjera bude pogođena tamom i nevjerovanjem koja ga okružuje—sumnjama i pitanjima i mnoštvom riječi—uskoro će biti u potpunoj tami, sumnji i nevjerovanju te neće pronaći nikakve svjetlosti ni snage u istini.

On ne bi trebao pomišljati da će mu kompromis s njegovim prijateljima, koji su ogorčeni protiv naše vjere, olakšati situaciju. Ako odluči da mu je glavni cilj poslušati Boga po svaku cijenu, imat će pomoć i snagu. Bog voli i sažalijeva brata J. On zna svaku njegovu zbunjenost, svako obeshrabrenje, svaku gorku riječ. Bog je dobro upoznat sa svime. Ako odbaci svoje nevjerovanje i nepokolebljivo stane na Božju stranu, njegova će vjera kroz primjenu u praksi svakodnevno jačati.“ — *Svjedočanstvo, knj. 4, str. 236, 237.*

2. OZBILJNO PITANJE

- a. **Što je zapisano o prijevornom i huškačkom govoru – i zašto se moramo moliti da budemo pobjednici i u ovom životnom aspektu? Psalam 5:8–10.**

„Sposobnost govora je jedan od velikih darova koje je Bog podario čovjeku. Jezik je malen ud, ali riječi koje on oblikuje i izgovara imaju veliku silu. Gospod kaže preko apostola: 'A jezik... nitko od ljudi ne može ukrotiti' (Jakov 3:8). On zavađa čitave nacije te dovodi do ratova i krvoprolića. Riječi mogu zapaliti vatru koju je teško ugasiti. Ali one isto tako mogu donijeti radost i sreću mnogim dušama. A kad se riječi izgovaraju potaknute Gospodnjim nalogom: 'Govori im riječi moje', one često izazivaju tugu i kajanje.

Dar govora sa sobom nosi i veliku odgovornost; i nad njim treba vrlo pažljivo stražariti, jer može predstavljati veliku silu i na zlo isto tako kao i na dobro.“ — *Biblijski komentari, knj. 3, str. 1142.*

„Kad ste u iskušenju da date potpunu slobodu i odriješite uzde svom nemirnom jeziku, imajte na umu da anđeo zapisničar bilježi svaku riječ. Sve su one zapisane u knjizi i, osim ako ih ne opere Kristova krv, morat ćete ih ponovno susresti. Sada imate uprljan zapis u nebu. Iskreno pokajanje pred Bogom bit će prihvaćeno. Kada ste na rubu da izgovorite nešto grubo ili ljutito, zatvorite svoja usta. Nemojte izgovoriti ni riječ.“ — *Svjedočanstvo, knj. 2, str. 82.*

- b. **Opišite kako su naše riječi jednostavno prelijevanje onoga o čemu mislimo i onoga što jesmo. Jeremija 17:9; Matej 12:33–37; 14:6–8.**

„Naši razgovori otkrivaju što čuvamo u našem srcu. Jeftini, površni razgovori, riječi laskanja, bezumne šale izrečene samo da bi izazvale smijeh, su ono što nam Sotona nudi, i svi koji se upuštaju u takve razgovore trguju njegovom robom. Dojmovi koje takvi razgovori ostavljaju na one koji ih čuju slični su dojmu koji je bio ostavljen na Heroda kad je kći Herodijade plesala pred njim. Sve te riječi zapisane su u nebeskim knjigama; i na posljednji veliki dan one će se pojaviti u svom pravom svjetlu pred krivcima. Tada će svi u njima razaznati zavodljivo, obmanjujuće djelovanje đavla, kojima ih on vodi na široki put i kroz široka vrata koja vode u njihovu propast.“ — *Svjedočanstvo za propovjednike, str. 84, 85.*

3. POTREBNO PEDANJE CIJELOG SRCA

a. Zašto bismo od onih koji vjeruju u sadašnju istinu trebali očekivati dosljednost u riječima? Jakov 3:9, 10. Kakvo upozorenje nam je upućeno ako padamo na tome?

„Ako njegujete stalnu svijest da Bog vidi i čuje sve što radite i govorite, te da vodi vjerni zapis svih vaših riječi i djela, i da ćete se s time morati suočiti, tada ćete u svemu što radite i govorite nastojati slijediti vodstvo prosvijetljene i budne savjesti. Vaš jezik će biti korišten na slavu Božju te će biti izvor blagoslova i za vas i za druge. Ali ako se udaljite od Boga, kao što ste to do sad činili, budite oprezni da vaš jezik ne postane 'svijet nepravde' i ne donese vam strašnu osudu; jer će duše biti izgubljene zbog vas.“ — *Svjedočanstvo, knj. 4, str. 244.*

b. Koja molitva nam može pomoći da budemo dosljedniji u našim mislima i riječima? Psalam 86:11.

„Ako onaj tko primi biblijsku istinu ne promijeni svoje navike ili ponašanje kako bi oni bili u skladu sa svjetlošću istine, što onda? Duh se bori protiv tijela, a tijelo protiv duha; i jedno od njih mora pobijediti. Ako istina posveti dušu, mrzit ćemo grijeh i izbjegavati ga, jer je Krist prihvaćen kao uzvišeni gost. Ali Krist ne može živjeti u podijeljenom srcu; grijeh i Isus nikada ne mogu biti suradnici.“ — *Svjedočanstvo za propovjednike, str. 160.*

„Budite budni i molite se uvijek. Posvetite se bezrezervno Gospodu, i tada vam neće biti teško služiti Mu. Vi imate podijeljeno srce. To je razlog zbog kojeg vas okružuje tama, umjesto svjetla. Posljednja poruka milosti se sada objavljuje. To je znak Božjeg dugog trpljenja i suosjećanja. Poziv je sada upućen: dođite, jer je sve sada spremno. Ovo je posljednji poziv milosti. Sljedeće što dolazi jest Božja osveta za prijestupe.“ — *Svjedočanstvo, knj. 2, str. 225.*

„Sada će ostati postojani muškarci i žene koji su svim srcem posvećeni i odlučni. Krist je uvijek iznova prosijavao svoje sljedbenike, sve dok u jednom trenutku nije ostalo samo njih jedanaest i nekoliko vjernih žena. Oni su postavili temelje kršćanske crkve. Postoje oni koji će se povući kad treba nositi terete; ali kad je crkva sva u žaru, oni prihvaćaju taj entuzijazam, pjevaju i viču, i postaju oduševljeni. Ali pogledaj ih, kad žar nestane, samo će nekoliko vjernih Kaleba stati naprijed i pokazati nepokolebljive principe. Oni predstavljaju sol koja zadržava svoj okus.“ — *Svjedočanstvo, knj. 5, str. 130.*

4. VODA IZ ČISTOG IZVORA

a. **Koji princip otkriva da jedino srce obnovljeno Božjom milošću može dovesti do dosljednosti u djelima? Jakov 3:11, 12. Navedite neke praktične primjere.**

„Čistoća i urednost u odijevanju te urednost u cijelom domu, trebali bi se strogo poštovati među onima koji drže subotu, jer ih drugi ljudi promatraju kao čudne i traže njihove greške. Njihov utjecaj trebao bi biti svet. Svete istine koje ispovijedamo nikada neće poniziti one koji ih prihvate niti će ih učiniti grubima i neurednima. Neće ih učiniti ljudima koji zanemaruju brigu o sebi i o urednosti svoje kuće. Ako onaj tko prima istinu ima nemarne navike, istina ga uzdiže i u njemu obavlja temeljitu reformu. Ako istina nema takav učinak, pojedinac nije osjetio njezinu spasonosnu moć. Nemarno i neuredno odijevanje nije znak poniznosti. Ovdje su se neki prevarili. Život, djela i riječi će pokazati posjeduje li pojedinac istinsku poniznost, a odijevanje će odgovarati plodovima koji će biti iskazani u životu. Čist izvor ne može izbacivati slatku i gorku vodu. Očistite izvor i potoci će biti čisti.

Božji dom često obeščlašćuju i skrnave djeca onih koji drže subotu. Njihovi roditelji im dopuštaju da trče po Božjem domu, igraju se, razgovaraju, odvlače pažnju drugih ljudi i pokazuju svoj zao temperament na sastancima gdje su se vjernici okupili da štuju Boga. Vidjela sam da na okupljanju svetih treba vladati sveti mir. Ali dom gdje se Božji narod okuplja često je pretvoren u pravi Babilon, mjesto zbrke i nereda. To nije po Božjoj volji. Ako roditelji nemaju autoritet i ne mogu kontrolirati svoju djecu na okupljanju, Bogu bi bilo draže da ostanu kod kuće sa svojom neobuzdanom djecom. Bolje je da propuste sastanke nego da veliki broj ljudi bude uznemiren i njihovi sastanci pokvareni. Ako roditelji svojoj djeci dopuštaju nekontrolirano i neobuzdano ponašanje u svojim domovima, neće ih moći navesti da se pristojno i prikladno ponašaju na sastancima. Tko snosi odgovornost i treba biti ukoren u ovom slučaju? Naravno, roditelji. Oni ne bi trebali osjećati nezadovoljstvo ako drugi žele imati mir na okupljanjima posvećenim štovanju Boga.

Roditelji, vi morate biti ti koji snose krivnju i primaju ukor po ovom pitanju, i to vas može navesti da uvidite i ispunite svoju zanemarenu dužnost. Ako vodite svoju djecu u Božji dom, trebali bi razumjeti da se oni nalaze tamo gdje se Bog susreće sa svojim narodom. Ovaj red se ne poštuje među onima koji drže subotu iako se on poštuje u drugim crkvama. Roditelji, imate posao i zadatak koji morate obaviti. Obuzdajte svoju djecu kod kuće, a tada ćete ih moći kontrolirati i u Božjem domu.“ — *Spiritual Gifts, knj. 2, str. 288, 289.*

5. MUDROST I OBDARENOST ZNANJEM

a. Zašto svatko od nas treba temeljito ispitati vlastiti stav, iznutra prema van - u srcu, u riječima i u djelima? 2. Korinćanima 13:5.

„'Sami sebe ispitajte, jeste li u vjeri! Sami sebe provjeravajte.' (2. Korinćanima 13:5). Pomno kritički ispitajte svoj temperament, ćud, misli, riječi, sklonosti, namjere i djela. Kako možemo razumno tražiti stvari koje su nam potrebne ako prema Svetom pismu ne dokažemo kakvo je stanje našeg duhovnog zdravlja?“ — *Odabrane poruke, knj. 1, str. 89.*

„Moja braćo i sestre, kako koristite dar govora? Jeste li naučili tako kontrolirati jezik da se on uvijek pokorava vodstvu prosvijetljene savjesti i svetih osjećaja? Je li vaš razgovor oslobođen od lakomislenosti, ponosa i zlobe, prijevare i nečistoće? Jeste li pred Bogom bez prijevare? Riječi imaju snažan utjecaj. Sotona će, ako je moguće, nastojati zadržati vaš jezik aktivnim u radu za njega. Sami ne možemo kontrolirati taj neposlušni ud. Božanska milost naša je jedina nada.“ — *Svjedočanstvo, knj. 5, str. 175.*

„Onaj koji se bez zadržke podredi vodstvu Božjeg Duha, uvidjet će da se njegov um širi i razvija. On prima obrazovanje u službi Bogu koje nije jednostrano i manjkavo niti koje dovodi do jednostranog karaktera, nego ono koje dovodi do simetričnosti i potpunosti. Slabosti koje su se očitovale kroz kolebljivu volju i slab karakter bivaju nadvladane, jer neprekidna pobožnost i predanost dovode čovjeka u tako blisku vezu s Kristom da on poprima Njegov um. On je jedno s Kristom te posjeduje zdrava i čvrsta načela. Njegovo raspoznavanje je oštro i pokazuje onu mudrost koja dolazi od Boga.“ — *Odabrane poruke, knj. 1, str. 338.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Kako bih trebao/la reagirati kada sam suočen/a s otrovnim razgovorom?
2. Što o ljudima govore njihove izgovorene riječi?
3. Objasnite bitku koja se neprekidno vodi u ljudskom umu i kako mi u njoj možemo biti pobjednici.
4. Koje moje navike/sklonosti su odraz zagađenog izvora koji je u meni?
5. Kako i zašto bi se moj način govora trebao iz temelja promijeniti?

Mudra blagost

UPAMTITE STIH: „Tko je mudar i razborit među vama? Neka dobrim življenjem pokaže svoja djela u mudroj blagosti.” Jakov 3:13.

„Naš Spasitelj je zadivio ljude svojom čistoćom i uzvišenom moralnošću, dok ih je Njegova ljubav i blaga dobrota ispunila oduševljenjem. Najsiromašniji i najskromniji nisu se bojali prići Mu.” — Sluge evanđelja, str. 261.6

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstvo, knj. 5, str. 167–177.*

Nedjelja

24. studenog

1. POKVARENA „RAZBORITOST“

a. Kojeg ozbiljnog zla se moramo odlučno čuvati — i zašto? Jakov 3:14, 15.

„Onaj tko otvara svoje srce došaptavanju neprijatelja, rado sumnjiči druge te njeguje duh zavisti i ljubomore, često u svojoj zloradoj sklonosti pogrešno tumači tuđe pobude, nazivajući to posebnom predostrožnošću, pronicljivošću i oštroomnim zapažanjem u otkrivanju grijeha te zlih pobuda kod drugih. On smatra da takve osobine predstavljaju dragocjen dar, i odvaja se upravo od one braće i sestara s kojom bi trebao biti u skladu. On se penje na sudačku stolicu i zatvara svoje srce pred onim koga smatra zabludjelim, iako se i sam nalazi u istom iskušenju. Isus se odvaja od njega i prepušta ga da hodi u iskrama koje je sam raspalio.

Neka se nitko ne uzdiže protiv istine tvrdeći da je takav duh neophodna posljedica vjernog postupanja s onima koji griješe, i ustajanje u obranu istine. Takvoj mudrosti se mnogi dive, ali ona je vrlo prijevarna i štetna. To nije ona mudrost koja dolazi odozgo, već plod neobnovljenog srca. Poticatelj toga je sam Sotona. Neka nitko ne osuđuje niti optužuje druge smatrajući to oštroomnošću, jer na taj način haljinama pravednosti pokušava sakriti sotonske osobine. Ja vas pozivam, braćo moja, da očistite hram svoje duše od takvih sknavljenja, jer ona predstavljaju sjeme ogorčenosti.” — *Biblijski komentari, knj. 7, str. 936, 937.*

2. OTROVNO PONAŠANJE

a. Opišite neizbježne posljedice zavisti i svađe. Jakov 3:16.

„Jedna osoba u nekoj od naših ustanova i crkava, koja daje potpunu slobodu bezobzirnim mislima te govori zlo o drugima, može raspaliti najgore strasti ljudskog srca, i na sve strane širiti kvasac zla koji će nastaviti djelovati u srcu svih koji s takvom osobom dolaze u dodir. Na taj način neprijatelj svake pravednosti zadobiva pobjedu, a cilj i ishod njegovog rada je da molitva našeg Spasitelja za Njegove učenike da svi jedno budu kao što je On jedno sa Ocem, ostaje neispunjena.“ — *Biblijski komentari, knj. 7, str. 937.*

b. Nasuprot ljudskim sklonostima koje potiče neprijatelj naše duše, kako bismo se trebali odnositi prema drugima? Ivan 13:34.

„Ti donosiš prosudbe o pojedincima i komentiraš njihove postupke i ponašanje, iako ne razumiješ njihovu situaciju ili njihov životni put. Gledaš stvari sa svog stajališta i spreman si dovoditi u pitanje ili osuditi njihovo postupanje, bez iskrenog sagledavanja svih aspekata. Ti nisi upoznat s tuđim dužnostima i ne bi se trebao osjećati odgovornim za njihove postupke, već trebaš obaviti svoju dužnost, prepuštajući druge Gospodinu. Strpljivo kontroliraj svoj duh, očuvaj mir i smirenost svog uma te budi zahvalan...“

Ti si izuzetno osjetljiv, a ako se izgovori ijedna riječ koja zastupa drugačiji način života od tvog, povrijeđen si. Osjećaš se kao da te se okrivljuje i da se moraš braniti, spašavati svoj život; i u svojem upornom trudu da sačuvaš svoj život, ti ga gubiš. Tvoj posao i tvoj zadatak je da umreš sebi te da njeguješ duh praštanja i strpljenja.“ — *Svjedočanstvo, knj. 2, str. 424.*

„Oni koji kritiziraju i osuđuju jedni druge vrijeđaju Boga te prestupaju Njegove zapovijedi. Oni ne ljube ni Boga ni svoje bližnje. Braćo i sestre, odbacite prljavštinu kritiziranja, sumnjičenja i zamjeranja i nemojte biti preosjetljivi. Neki su toliko osjetljivi na tuđe pogreške da se s njima ne može razumno razgovarati. Budite osjetljivi i to vrlo osjetljivi u pogledu toga što za vas osobno znači držati Božji zakon i u pogledu toga držite li vi sami Božji zakon ili ga kršite. U tom pogledu Bog želi da budete osjetljivi.“ — *Biblijski komentari, knj. 7, str. 937.*

3. SUOČAVANJE S RAZOČARENJIMA

a. Što je zapisano o onima koji ljube Božji zakon? Psalam 119:165.

„Moraš se osloboditi pomisli da se ljudi prema tebi ne ponašaju ispravno, da ti se čini nepravda, da ti netko želi naškoditi. Ne vidiš stvari u pravom svjetlu. Sotona te navodi da sve vidiš iskrivljeno.“ — *Svjedočanstvo, knj. 2, str. 424.*

„Svijet voli grijeh, a mrzi pravdu, i to je bio razlog njegovog neprijateljstva prema Isusu. Svi koji odbace Njegovu bezgraničnu ljubav smatrat će kršćanstvo uznemiravajućim čimbenikom. Kristova svjetlost rastjeruje tamu koja pokriva njihove grijeh, stvarajući i otkrivajući potrebu za reformom. Dok oni koji se pokoravaju utjecaju Svetoga Duha počinju borbu sa samim sobom, dotle se oni koji se čvrsto drže grijeha bore protiv istine i njezinih nositelja.

Na taj način stvara se razdor i optužuje Kristove sljedbenike kao one koji unose nemir u narod. Međutim, prijateljstvo s Bogom donosi im neprijateljstvo ovog svijeta. Oni nose Kristovu sramotu. Oni slijede stazu koju su utrli najplemenitiji ljudi na Zemlji. Radosno, a ne sa žalošću, trebaju se suočiti s progonoštvom. Svaka žestoka kušnja jest Božje sredstvo za njihovo oplemenjivanje. Svaka takva proba osposobljuje ih za rad u suradnji s Njim. Svaki sukob ima svoje mjesto u velikoj borbi za pravdu i svaki će pridonijeti radosti njihove završne pobjede. Držeći ovo na umu, provjere njihove vjere i strpljenja bit će radosno prihvaćene, bez straha i izbjegavanja.“ — *Želja vjekova, str. 306.*

b. Čak i kada se prema nama zaista postupa nepravedno, čega se trebamo sjetiti? Matej 5:11, 12, 41; 1. Petrova 4:12–15.

„On koji je božanska Glava crkve, najmoćniji od svih vladara, ukazuje Svojim sljedbenicima na Svoj život, Svoj trud, Svoje samoodricanje, Svoje borbe i patnje, kroz prijezir, kroz odbacivanje, ismijavanje, porugu, uvrede, ruganje, lažne optužbe, cijelim putem do Golgote i prizora raspeća, kako bi oni mogli biti ohrabreni da odlučno nastave prema cilju te prime nagradu i plaću pobjednika. Pobjeda je osigurana vjerom i poslušnošću. Primijenimo Kristove riječi na naše osobne slučajeve.“ — *The Review and Herald, 24. srpnja 1888.*

4. MUDROST ODOZGO

a. Koja je primarna karakteristika nebeske mudrosti - i zašto je ovo ključno za nas? Jakov 3:17 (prvi dio); Matej 5:8.

„U Božji grad neće ući ništa što oskvrnjuje i prlja. Oni koji će stanovati u njemu, moraju već ovdje biti čistoga srca. U onome tko uči od Isusa sve više će jačati odbojnost prema nepromišljenom ponašanju, neprikladnim riječima i nepristojnim, uniženim mislima. Kad Krist obitava u srcu, misli i ponašanje bit će čisti i oplemenjeni.

Isusove riječi: 'Blago onima koji su čista srca' imaju i dublje značenje. Nije riječ samo o čistom srcu u smislu u kojemu svijet razumije neporočnost, dakle o oslobođenosti od onoga što je senzualno ili neokaljanosti požudom, nego i o čestitosti u skrivenim nakanama i pobudama srca, o oslobođenosti od oholosti i samoljublja, o skromnosti, nesebičnosti, o sličnosti djetetu.“ — *Misli s Gore blagoslova, str. 24, 25.*

b. Objasnite na što moramo biti usmjereni u pripremi za susret s Kristom. 1. Ivanova 3:2, 3.

„Kroz svakodnevna iskustva opažamo u djelima Božje providnosti Njegovu dobrotu i suosjećanje. Prepoznajemo Ga u karakteru Njegova Sina. Sveti Duh uzima istinu o Bogu i o Onome kojega je On poslao te je otkriva našem razumu i srcu. Oni koji su čista srca vide Boga na nov i privlačniji način, kao svojeg Otkupitelja, i dok promatraju neokaljanost i ljupkost Njegova karaktera, nastoje odražavati Njegov lik. U Njemu gledaju Oca koji čezne zagrliti sina pokajnika, a srca im se ispunjavaju neizrecivom radošću i slavom.

Oni koji su čista srca vide Stvoritelja u djelima Njegove moćne ruke, u ljepoti svega što ispunjava svemir. U Njegovoj pisanoj Riječi čitaju još jasnije izvještaje o objavi Njegovog milosrđa, Njegove dobrote i milosti. Istine skrivene od mudrih i razumnih otkrivaju se djeci. Ljepota i dragocjenost istine koju ne opažaju svjetovno mudri, stalno se otkrivaju onima koji iskreno, poput djece, teže saznati i ispuniti Božju volju. Dobivajući i sami dio u božanskoj prirodi, upoznajemo istinu.

Tijekom vremena koje im je Bog odredio da provedu na ovome svijetu, oni koji su čista srca žive kao da se nalaze u vidljivoj Božjoj prisutnosti.“ — *Misli s Gore blagoslova, str. 26, 27.*

5. VAŽNE VRLINE

a. Nakon čistoće, navedite sljedećih pet karakteristike nebeske mudrosti— bez kojih će naš utjecaj biti pokvaren. Jakov 3:17 (srednji dio).

„Potrebna ti je dobrota, ljubaznost, krotkost i poniznost Kristova. Ti imaš mnoge vrijedne vještine i karakteristike koje se mogu usavršiti za najvišu službu ako budu posvećene Bogu. Trebao bi osjećati potrebu da svojoj braći i sestrama pristupaš s ljubaznošću i dobrotom, a ne s grubošću i strogošću. Ne shvaćaš štetu koju činiš svojim oštrim, zapovjedničkim stavom prema njima. Propovjednici u tvom polju postaju obeshrabreni, gube revnost koju bi mogli imati kad bi im iskazivao poštovanje, ljubaznost, povjerenje i ljubav. Svojim načinom postupanja odvojio si srca svoje braće i sestara od sebe, tako da tvoj savjet nije imao mnogo pozitivnog utjecaja na njih.“ — *Christian Leadership*, str. 6, 7.

„Ako tvoja očekivanja nisu ispunjena, ti si u opasnosti da postaneš obeshrabren i uznemiren te da želiš neku promjenu. Moraš se boriti protiv svoje sklonosti da osuđuješ druge i da ih okrivljuješ. Ukloni od sebe što bi moglo ličiti na optuživanje. Bogu nije drago ni ako neki Njegov iskusni sluga njeguje takav duh. Prikladno je za mlade, ako su obdareni poniznošću i unutaršnjom ljepotom, da pokažu žar i revnost; ali kada mladi, s tek nekoliko godina iskustva, pokazuju nestrpljivu naglost i osuđivački duh, to je potpuno neprikladno i izrazito odbojno. Ništa ne može uništiti njihov utjecaj brže od toga. Blagost, nježnost, suzdržanost, dugo trpljenje, neosjetljivost na provokacije, trpljenje svega, nada u sve, podnošenje svega—ovo su plodovi koji rastu na dragocjenom stablu ljubavi, koje je nebeskog porijekla. Ovo stablo, ako se njeguje, vječno će biti zeleno. Njegove grane se neće osušiti, njegovo lišće neće uvenuti. Ono je besmrtno, vječno, stalno zalijevano rosom s neba.“ — *Svjedočanstvo*, knj. 2, str. 134, 135.

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. U kojim situacijama sam ja u iskušenju prosuđivati motive drugih i to pogrešno nazivati razboritošću ili pronicljivošću?
2. Kako navika kritiziranja drugih krši Božje zapovijedi?
3. Kada je prisutno otrovno ponašanje usmjereno protiv mene, čega bih se trebao sjetiti?
4. Što znači biti „čisto srca“?
5. Kako ja mogu postati pristupačniji – lakši za zamoliti ili zatražiti pomoć?

Subota, 7. prosinca 2024.

Dar prve subote za sjedište kolumbijske unije

Kolumbija je zemlja u Južnoj Americi s preko 51 milijun stanovnika. Industrije koje su ovdje prisutne uključuju naftu, različite proizvodne djelatnosti, tekstil, graditeljstvo, poljoprivredu, bankarstvo i uslužne djelatnosti. Od cjelokupne populacije, 73% su katolici, 9.1% ispovijeda nekršćanske religije, 6.9% su evanđelisti, 6.5% nisu pripadnici nijedne religije, 2.9% su protestanti, a 0.9% se izjašnjava ateistima. Ova situacija predstavlja veliki izazov za Božju crkvu ovdje.

Tijekom 1960-ih godina, poruka trećeg anđela stigla je u Kolumbiju dok je zemlja prolazila kroz moralno i materijalno razaranje zbog građanskog rata. Usprkos društvenih nemira, do 1971. godine, kad je crkva i službeno registrirana, imali smo već oko 100 članova. U tim danima bilo je malo biblijskih radnika, ali nikada nije nedostajalo hrabrosti i gorljivosti članova da sve daju za svrhu koja im je toliko draga. Uvijek ćemo cijeniti podršku pastora i propovjednika koji su, napustivši svoje zemlje i udobnost, s radošću došli podržati rad u Kolumbiji—posvetivši se cijelim srcem širenju poruke ovdje.

Božjom milošću, 2006. godine organizirana je Kolumbijska unija, a danas ima tri polja. Sjedište naše Unije nalazi se u ruralnom području općine Barbosa, Santander.

Kako bismo služili našoj braći i onima koji su sve više zainteresirani za istinu, vidimo hitnu potrebu za proširenjem postojećih objekata. Trenutno imamo farmu gdje se nalaze naši uredi, misionarska škola i odjel za multimediju. Ovdje također održavamo konferencije, seminare i duhovne kampove za naše članove i one koji su novozainteresirani za istinu.

Dio infrastrukture već je izgrađen na ovom posjedu, a dodatni objekti su trenutno u izgradnji, no nedostaju nam sredstva za njihovo dovršavanje. Zato se obraćamo velikodušnosti crkvene obitelji širom svijeta. Podrška vaših velikodušnih darova omogućit će nam da imamo prikladnije objekte za služenje dušama koje su gladne spoznaje o Gospodu.

Izuzetno cijenimo vaše donacije. Samo će vječnost moći otkriti koliko dobra će učiniti vaši doprinosi i darovi.

Vaša braća i sestre iz kolumbijske unije

Nadvladavanje našeg pogrešnog stava

UPAMTITE STIH: „Podložite se dakle Bogu! Oduprite se đavlu, i pobjeći će od vas!” Jakov 4:7.

„Ljubav prema čistoj, posvećujućoj istini, ljubav prema dragom Otkupitelju, olakšat će djelo nadvladavanja.“ — *Svjedočanstvo, knj. 4, str. 389.*

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstvo, knj. 3, str. 39-47.*

Nedjelja

1. prosinca

1. NESEBIČNO POŠTENO

a. Navedite posljednje dvije karakteristike spomenute u opisu nebeske mudrosti. Jakov 3:17 (zadnji dio).

„Apostol Juda kaže: 'I nekima iskažite milosrđe, praveći razliku.' Ta se razlika ne smije pokazivati u duhu pristranosti. Ne smije se davati podrška duhu koji podrazumijeva: 'Ako ti meni činiš usluge, ja ću tebi.' To je neposvećeni, svjetovni stav koji je neprihvatljiv za Boga. To predstavlja činjenje usluga i pokazivanje poštovanja radi stjecanja koristi. To predstavlja pokazivanje pristrane naklonosti prema nekima, očekujući da ćemo preko njih osigurati neku korist. To znači popuštanjem pridobiti nečiju naklonost, kako bismo bili cjenjeniji od drugih koji su jednako vrijedni kao i mi sami.“ — *Svjedočanstvo, knj. 4, str. 221, 222.*

„Bog nije zadovoljan s lijenim radom koji se obavlja u crkvama. Očekuje od svojih upravitelja i služitelja da budu istiniti i vjerni u pružanju ukora i savjeta. Oni trebaju uklanjati nepravdu u skladu s principima i pravilima koje je Bog dao u svojoj Riječi, a ne prema vlastitim idejama i osjećajima. Ne smiju se koristiti oštre mjere, niti nepravedno, ishitreno i impulzivno postupanje. Napori učinjeni da se crkva očisti od moralne nečistoće moraju se provoditi na Božji način. Ne smije biti pristranosi, niti licemjerja. Ne smije biti miljenika čiji se grijesi smatraju manje grešnima od grijeha drugih. Oh, koliko nam je svima potrebno krštenje Duhom Svetim. Tada ćemo uvijek i sve činiti s Kristovim umom, s ljubaznošću, suosjećanjem i sažaljenjem, pokazujući ljubav prema grešniku dok mrzimo grijeh pravednom mržnjom.“ — *The Ellen G. White 1888 Materials, str. 144.*

2. ISPRAVNO PREDSTAVLJAJUĆI KRISTA

a. Kako Krist može biti ispravno predstavljen u našem govoru? Jakov 3:18.

„Moguće je svojim usnama priznati Krista, ali ga svojim djelima zanijekati. Plodovi Duha koji se očituju u životu su istinsko ispovijedanje vjere u Krista. Ako smo sve odbacili radi Krista, naši će životi biti ponizni, naše riječi nebeske, naše ponašanje besprijekorno. Snažan, pročišćujući utjecaj istine u našoj duši i Kristov karakter otkriven u našem životu predstavljaju ispovijedanje Krista. Ako su riječi vječnog života posijane u našim srcima, plod će biti pravednost i mir. Možemo zanijekati Krista u svom životu prepuštajući se ljubavi prema zadovoljstvima ili ljubavi prema sebi, živeći lakomisleno i neozbiljno te tražeći časti ovoga svijeta. Možemo Ga zanijekati svojim vanjskim izgledom kroz prilagođavanje svijetu, oholim stavom ili skupocjenom odjećom. Samo neprestanom budnošću te ustrajnom i gotovo neprekidnom molitvom moći ćemo u svom životu pokazati Kristov karakter i posvećujući utjecaj istine. Mnogi tjeraju Krista iz svojih obitelji nestrpljivim, naglim duhom. Takvi imaju ozbiljne slabosti koje moraju nadvladati.“ — *Svjedočanstvo, knj. 1, str. 303, 304.*

b. Koje uobičajene ljudske sklonosti, vidljive u svakodnevnom životu, treba u potpunosti nadvladati - i zašto? Jakov 4:1–3.

„Mnogo tuge i žalosti proizlazi iz nezadovoljstva svojim okruženjem ili okolnostima koje su nas smjestile tamo gdje se naše dužnosti čine skromnima i nevažnima. Svakodnevne i skromne dužnosti ti postaju potpuno mrske; uznemirena si, neraspoložena i potpuno nezadovoljna. Sve to proizlazi iz sebičnosti...

Oni koji se nazivaju kršćanima, a stalno kukaju i žale se, i koji izgleda misle da su sreća i veselo lice grijeh, nemaju ispravno razumijevanje religije i vjere.“ — *Svjedočanstvo, knj. 3, str. 334.*

„Ako bih ponekad pojela dvostruku količinu jer je jelo ukusno, kako bih mogla kleknuti i zamoliti Boga da mi pomogne u mom pisanju, kada ne bih mogla primiti inspiraciju za pisanje zbog moje proždrljivosti? Mogu li tržiti Boga da mi olakša taj pretjerani teret na mom želucu? To bi predstavljalo nepoštovanje prema Njemu. To bi bilo traženje da se zadovolji moja požuda i proždrljivost. Sada jedem samo onoliko koliko mislim da je ispravno, i tada mogu zamoliti Njega da mi da snagu kako bih obavila posao koji mi je dao.“ — *Svjedočanstvo, knj. 2, str. 373, 374.*

„Kad Kristova religija vlada u srcu, savjest to odobrava, a mir i sreća nas ispunjavaju; zbuđenost i nevolje mogu biti oko nas, ali u duši ćemo i dalje imati svjetlost.“ — *Svjedočanstvo, knj. 4, str. 47.*

3. IZBJEGAVANJE ČESTIH ZAMKI

a. Koje ključno načelo je presudno za stvarnu povezanost s Kristom, nasuprot površnoj vjeri koja postoji samo po imenu? Jakov 4:4.

„Oni koji započnu svoj kršćanski život polovično, na kraju će se naći na strani neprijatelja, bez obzira na njihove prvotne namjere. Biti otpadnik, izdajica Božjeg cilja i djela, ozbiljnije je od smrti; jer to znači gubitak vječnog života.

Muškarci i žene s podijeljenim i dvoličnim srcem su najbolji Sotonini saveznici. Bez obzira na pozitivno mišljenje koje mogu imati o sebi, oni su dvolični. Svi koji su vjerni Bogu i istini moraju čvrsto stajati na strani onoga što je ispravno, zato što je ispravno. Upregnuti se s onima koji nisu posvećeni, a ipak ostati odan istini, jednostavno je nemoguće. Ne možemo se ujediniti s onima koji služe sebi, koji rade po svjetovnim principima, a da ne izgubimo vezu s nebeskim Savjetnikom. Možda ćemo se i izbaviti iz zamke neprijatelja, ali ćemo biti ozlijeđeni i ranjeni, a naše iskustvo će biti osakaćeno.“ — *The Review and Herald*, 19. travnja, 1898.

b. Zašto moramo odlučno iskorijeniti svaku sklonost ka zavisti? Jakov 4:5, 6.

„Jedan veliki nedostatak Šaulova karaktera bila je njegova ljubav prema odobravanju. Ova osobina je bila utjecaj koji je upravljao njegovim djelima i mislima, sve je obilježavala njegova težnja za pohvalama i samouzvisivanjem. Njegovo mjerilo dobra i zla bilo je nisko mjerilo narodnog odobravanja. Nijedan čovjek koji živi zato da zadovolji čovjeka, a ne traži na prvom mjestu Božje odobravanje, nije siguran.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 650.

„Šaula je zavist činila jednim i nesretnim, a nasljednika njegova prijestolja stavljala u opasnost. Koliko je neizrecivih nesreća izazvala ova zla karakterna osobina u našem svijetu! Isto neprijateljstvo koje se nalazilo u Šaulovu srcu potaknulo je Kainovo srce protiv njegovog brata Abela, jer su Abelova djela bila pravedna i Bog ga je uzvisio, a Kainova su djela bila zla i Gospod ih nije mogao blagosloviti. Zavist je potomak ponosa, i ako se njeguje u srcu, ona izaziva mržnju te naposljetku i osvetu i ubojstvo.“ — *Patrijarsi i proroci*, str. 651.

„Poslušnost, ljubav i zahvalnost prema Bogu održavaju sunčevu svjetlost u našem u srcu, iako je dan možda potpuno oblačan. Krist od svojih sljedbenika traži da se odreknu sebe i uzmu Njegov križ. Hoćeš li ti podići svoj križ?“ — *Svjedočanstvo*, knj. 4, str. 47.

4. USREDOTOČENOST I POSLUŠNOST

a. Koji ključni čimbenik nam osigurava istinsku, trajnu pobjedu u Kristu? Jakov 4:7.

„Neki osjećaju potrebu za pokajanjem, ali čim uvide tu potrebu i osjete želju za promjenom, u srcu počinje borba. Kako bi se odrekli vlastite volje i dosadašnjih odabranih predmeta kojima su bili privrženi, kojima su stremili i težili, neophodan je odlučan napor, pred kojim se mnogi pokolebaju i okreću mu leđa. Međutim, takvu borbu mora prihvatiti i voditi svako istinski obraćeno srce. Mi moramo ratovati protiv iskušenja koja se javljaju i izvana i iznutra. Moramo zadobiti pobjedu nad samim sobom, razapeti naše strasti, prohtjeve, požude i tjelesne želje; a tada počinje jedinstvo duše s Kristom. Kao što se odsječena i na izgled beživotna grančica ucijepi na živo stablo, tako i mi možemo postati živa mladica na Istinskom Trsu. Plodove koje je u svom životu donosio Krist donosit će i svaki Njegov sljedbenik. Takvo jedinstvo, kada se jednom postigne, može se održavati samo neprekidnim, usrdnim i brižljivim naporima. Kako bi tu svetu vezu sačuvao i održao, Krist koristi svoju moć, ali i ovisni i bespomoćni grešnik mora sa svoje strane ulagati stalne napore da ga Sotona svojim nemilosrdnim lukavstvima ne odvoji od Krista.

Svaki kršćanin mora budno i neprekidno čuvati svaki prilaz kojim bi Sotona mogao prići njegovoj duši. Tražeći stalno u molitvi božansku pomoć, on u isto vrijeme mora odlučno pružati otpor svakoj sklonosti ka grijehu i zlu. Vjerom, hrabrošću i ustrajnim naporima, on može postati pobjednik. Ali uvijek mora imati na umu činjenicu da pobjedu može izvojevati samo ako Krist ostane u njemu i on u Kristu. — *Svjedočanstvo, knj. 5, str. 47.*

b. Kako Pavao ponavlja Jakovljevo objašnjenje o duhovnoj vitalnosti u kršćanskom životu? Rimljanima 6:6–11.

„Svjetovni način razmišljanja, sebičnost i pohlepa izjedaju duhovnost i život Božjeg naroda.“ — *Svjedočanstvo, knj. 1, str. 141.*

„Potrebna nam je mnogo čvršća vjera i gorljivija pobožnost. Naše 'ja' mora umrijeti, a u umu i srcu moramo njegovati ljubav te obožavanje prema našem Spasitelju. Kada budemo tražili Gospoda svim srcem, naći ćemo Ga, a naša će srca gorjeti Njegovom ljubavlju. Naše 'ja' će potonuti u beznačajnost, a Isus će biti sve i u svemu za našu dušu...

Moramo se približiti Bogu. Moramo biti Njegovi suradnici, inače će slabosti i pogreške obilježavati sve što budemo poduzimali.“ — *Svjedočanstvo, knj. 6, str. 51.*

5. ZAUSTAVLJANJE RADI TRIJEZNE MOLITVE

- a. **Koja sigurnost i poziv trebaju ostaviti snažan utjecaj na svakoga od nas u borbi protiv vlastitih zlih sklonosti? Kološanima 3:1–3; Jakov 4:8, 9.**

„Nitko ne može raspoznati istinu dok je njihova privrženost i ljubav usmjerena prema svijetu. Svijet se postavlja između takvih i Boga zamagljujući vid i otupljujući osjećaje u tolikoj mjeri da oni ne mogu prepoznati ono što je sveto. Bog takve poziva: 'Očistite ruke, grešnici! Očistite srca, dvoličnjaci! Zakukajte, protužite, proplačite! Smijeh vaš nek se u plač obrati i radost u žalost'! Od onih koji su uprljali ruke prljavštinom svijeta, očekuje se da se očiste od tih mrlja. Oni koji misle da mogu služiti svijetu, a i dalje ljubiti Boga su dvoličnog srca. Ne mogu služiti Bogu i mamonu. To su dvolični ljudi koji ljube svijet i gube sav osjećaj obveze prema Bogu, ali i dalje tvrde da su Kristovi sljedbenici. Oni nisu ni jedno ni drugo. Izgubit će oba svijeta ako ne očiste svoje ruke i svoje srce poslušnošću čistim načelima istine.“ — *Svjedočanstvo, knj. 1, str. 530, 531.*

- b. **Što se događa kada se ponizno poklonimo pred Bogom? Psalam 34:18; 1. Petrova 5:6, 7.**

„Ako se sada ponizite pred Bogom, priznate Mu svoje pogreške i vratite Mu se s punim srcem, vaša obitelj još uvijek može biti sretna. Ako to ne učinite, nego odaberete ići svojim putem, vaša sreća je došla svome kraju.“ — *Svjedočanstvo, knj. 2, str. 304.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Ako dubinski i iskreno preispitam svoje unutarnje motive, u kojim životnim aspektima sam možda licemjer?
2. Navedite neke načine na koje naše riječi prečesto prikazuju Krista na pogrešan način.
3. U kojem smislu je zavist ozbiljno poricanje vjere - i uvreda za Boga?
4. Zašto moram biti mrtav svojem „ja“ kako bih mogao živjeti u Kristu?
5. Kako ova lekcija sažima neke stvarne probleme koje moram nadvladati?

Usvajanje skromnijeg stava

UPAMTITE STIH: „Ponizite se pred Gospodinom, i uzvisit će vas!” Jakov 4:10.

„Kad idemo poniznim putem poslušnosti, ostavljamo svijetli trag prema nebu kojim i drugi mogu ići. Naša je prednost imati dublje iskustvo na Božjim putovima.“
— *The Signs of the Times*, 17. ožujka 1890.

Predlažemo da pročitate: *Svjedočanstvo, knj. 2, str. 41–44, 678–686.*

Nedjelja

8. prosinca

1. IZBJEGAVANJE LAŽNE RAZBORITOSTI

a. Koje iznimno štetne navike se trebaju odreći svi koji tvrde da vole svoju braću i sestre te zašto? Jakov 4:11, 12.

„Ne smijemo olako govoriti loše o drugima i postavljati sebe za suce njihovih motiva ili postupaka.“ — *Patrijarsi i proroci, str. 385.*

„Prava moralna vrijednost ne pokušava doći do izražaja tako što će misliti i govoriti zlo, što će rušiti druge. Iz Božje djece mora biti uklonjena svaka zavist, svaka ljubomora, svako ogovaranje i nevjera.“ — *Our High Calling, str. 234.*

„U svakoj crkvi treba uložiti ozbiljan trud da se uklone zlobne riječi i kritički duh, jer su to grijesi koji uzrokuju najveće zlo u crkvi. Strogoća i pronalaženje mana moraju se prepoznati kao djela Sotone i osuditi. Treba poticati i jačati međusobnu ljubav te povjerenje među članovima crkve. Neka svi, u strahu Božjem i s ljubavlju prema svojoj braći, zatvore svoje uši za ogovaranje i osudu. Onoga koji širi glasine treba uputiti na ono što naučava Božja riječ. Recite mu da poslušna Pismo i iznese svoje pritužbe izravno onima za koje misli da su u zabludi. Ovakvo zajedničko i ujedinjeno djelovanje donijelo bi obilje svjetla u crkvu i postavilo branu poplavi zla. Tako bi Bog bio proslavljen, a mnoge bi duše bile spašene.“ — *Svjedočanstvo, knj. 5, str. 609, 610.*

2. OZBILJNO SHVAĆANJE SVJETLOSTI

a. Kada stvaramo planove za budućnost, što uvijek trebamo imati na umu? Psalam 16:8; Jakov 4:10, 13–16.

„Posvetite sebe Bogu ujutro; neka to bude vaš prvi posao. Neka vaša molitva bude: 'Uzmi me, o Gospode, da potpuno budem Tvoj! Sve svoje planove stavljam pred Tvoje noge. Upotrijebi me danas u svojoj službi. Budi sa mnom, i neka svi moji postupci budu učinjeni u Tebi!' Tako treba biti svakoga dana. Svakog jutra posvećujte sebe Bogu za taj dan. Iznesite mu sve svoje planove, da njegova providnost pokaže treba li ih ostvariti ili odbaciti. I tako ćete, iz dana u dan, svoj život predavati u Božje ruke; tako će se vas život oblikovati da bude sve sličniji Kristovom životu.“ —*Put Kristu, str. 70.*

b. Objasnite svečanu dužnost i odgovornost koju svatko od nas ima za nebesku svjetlost koja nam je otkrivena u svim aspektima života. Jakov 4:17; Matej 12:31, 32.

„Bog nije taj koji zasljepljuje ljudima oči ili otvrdnjava njihova srca. On im šalje svjetlost kako bi ispravio njihove zablude i poveo ih sigurnim stazama; tek odbacivanjem ove svjetlosti oči osljepljuju, a srce otvrdnjuje. Često je ovaj tijek postupan i gotovo neprimjetan. Svjetlost dopire do duše preko Božje Riječi, preko Njegovih slugu ili neposrednim djelovanjem Njegovog Duha; ali kad se ijedan zračak svjetlosti prezre, nastaje djelomična umrtvljenost duhovnih osjetila, pa se sljedeće otkrivanje svjetlosti mnogo nejasnije raspoznaje. Tako se tama povećava, sve dok ne nastane noć u duši.“ —*Želja vjekova, str. 322.*

„Opasno je izgovoriti riječ sumnje, opasno je staviti pod znak pitanja i kritizirati božansku svjetlost. Navika nepromišljenog i podcjenjivačkog kritiziranja djeluje na karakter tako što razvija nepoštovanje i nevjerstvo. Mnogi su popuštajući ovoj navici išli tako daleko, nesvjesni opasnosti, dok nisu postali spremni kritizirati i odbaciti djelovanje Svetoga Duha.“ —*Želja vjekova, str. 323.*

„Kada se s ljudima razgovara o zdravlju, oni često kažu: 'Mi znamo mnogo više toga nego što primjenjujemo.' Oni ne shvaćaju da su odgovorni za svaku zraku svjetlosti u pogledu svoje fizičke dobrobiti, i da je svaka njihova navika izložena Božjoj prosudbi.“ —*Svjedočanstvo, knj. 6, str. 372.*

3. PRECIJENJENO BOGATSTVO

a. Koja upozorenja su nam dana u pogledu iskušenja kojima su izloženi oni koji su blagoslovljeni s više materijalnih dobara od drugih? Jakov 5:1.

„Propovjednici neka ne slušaju laskanje niti gledaju tko je tko. Uvijek je bila, i još uvijek jest, velika opasnost da se tu pogriješi, da se pokazuje pristranost prema imućnima ili da im se polaska ukazivanjem posebne pažnje, ako ne i samim riječima. Uvijek postoji opasnost od ljudi koji 'se ulaguju u lice radi dobitka, ali kad tako rade, u opasnosti su njihovi vječni interesi. Propovjednik može biti miljenik nekog imućnog čovjeka koji može biti vrlo darežljiv prema njemu; to može biti drago propovjedniku i on zauzvrat obasipa hvalom dobrotu svojeg darovatelja. Njegovo se ime može uzvisivati pojavom u tisku, premda ovaj darežljivi darovatelj može biti potpuno nedostojan priznanja koje mu se odaje. Njegova darežljivost nije potekla iz dubokog, živog principa činjenja dobra svojim sredstvima, kako bi unaprijedio Božje djelo zato što ga cijeni, nego iz neke sebične pobude, zbog želje da ga se smatra darežljivim. Možda potaknut slušanjem potresne istine neko vrijeme otvara svoj novčanik; ali nakon svega, njegova darežljivost nema dubljih pobuda. On daje na mahove; njegov se novčanik otvara i zatvara grčevito. On ne zaslužuje nikakvu pohvalu jer je u svakom smislu škrt čovjek i ako ne bude iz temelja obraćen, čut će poraznu optužbu: 'Sada, bogataši, proplačite i zakukajte zbog nevolja koje će vas zadesiti! Bogatstvo vam istrunu, haljine vaše postadoše hrana moljcima.' (Jakov 5:1,2) Takvi će se konačno probuditi od strašne samoobmane. Oni koji su hvalili njihovu darežljivost, koja se očitovala na mahove, pomogli su Sotoni da ih prevari i učini da misle kako su vrlo darežljivi, kako puno žrtvuju, a ne znaju niti osnovne principe darežljivosti i samopožrtvovnosti.“ — *Svjedočanstvo, knj. 1, str. 475, 476.*

b. Kako možemo bolje postaviti svoje prioritete u pogledu novca? Izreke 11:4.

„Prakticiranjem dobročinstava, ona se neprestano povećavaju i jačaju, sve dok činjenje dobra ne postane načelo i zavlada u duši. Vrlo je opasno za duhovnost prepustiti sebičnosti i pohlepi čak i sasvim malo prostora u srcu.“ — *Svjedočanstvo, knj. 3, str. 548, 549.*

4. NAPUŠTANJE IDOLA

a. Što je često razlog zbog kojeg ljudi stječu bogatstvo? Jakov 5:2 (prvi dio).

„U ovom naraštaju želja za dobitkom je strast koja obuzima srce mnogih. Bogatstvo se često stječe prijevarom. Mnoštvo ljudi se bori sa siromaštvom, prisiljeno je naporno raditi za malene plaće i nesposobno je osigurati sebi makar i najosnovnije životne potrebe. Naporan rad i odricanje, bez nade u bolje sutra, čine njihov teret još težim. Mučeni brigama i tlačeni, ne znaju kome da se obrate za pomoć. I to sve zato da bi bogataši mogli zadovoljavati svoje raskošne želje ili svoju strast za nagomilavanjem blaga.

Ljubav prema novcu, razmetanju i pokazivanju pretvorile su ovaj svijet u hajdučku špilju. Pismo upozorava da će neposredno prije drugoga Kristovog dolaska prevladavati lakomstvo i nasilje.“ — *Proroci i kraljevi, str. 650, 651.*

b. Što motivira velik dio današnjeg svijeta - i kakav apel treba uputiti onima koje taj motiv pokreće? 1. Timoteju 6:9, 10; Ponovljeni zakon 8:18, 19.

„Biblija nikoga ne osuđuje zato što je bogat, ako je svoje bogatstvo stekao na pošten način. Ne novac, već ljubav prema novcu je korijen svih zala. Bog je Onaj koji ljudima daje snagu da steknu bogatstvo; a u rukama onoga koji postupa kao Božji služitelj i koji svoja materijalna sredstva koristi nesebično, bogatstvo je blagoslov - i onome koji ga posjeduje i svijetu. Ali zato postoje mnogi koji, utonuvši u svoje interese prema svjetovnim bogatstvima, postaju neosjetljivi za potrebe svojih bližnjih i za Božje zahtjeve. Oni smatraju svoje bogatstvo sredstvom kojim će steći sebi slavu i prestiž. Oni stječu kuću za kućom, posjed za posjedom; pune svoje domove raskoši, dok oko njih žive ljudska bića u bijedi i kriminalu, bolesti i sjenci smrti. Oni koji ovako predaju svoje živote sebičnim interesima ne razvijaju u sebi Božje osobine, već osobine Kneza zla.

Ovim ljudima je potrebna vijest evanđelja. Njihove se oči trebaju odvratiti od ispraznosti i taštine prolaznih materijalnih dobara, i upraviti da vide dragocjenost neprolaznih, vječnih bogatstava...

Neki su izrazito sposobni za rad s onima koji pripadaju višim slojevima društva. Neka oni traže mudrost od Boga da znaju kako pričati ovim osobama, kako bi stekli ne samo površno poznanstvo s njima, već da ih osobnim naporom i živom vjerom potaknu da uvide potrebe svojih duša, i povedu ih k spoznaji istine koja je u Isusu Kristu.“ — *Zdravlje i sreća, str. 212, 213.*

5. POGLEDAJMO IZNAD MATERIJALIZMA

a. Opišite konačni rezultat nepravednog stjecanja materijalne dobiti. Jakov 5:2 (zadnji dio).

„Oni koji stječu bogatstvo nepravednim postupanjem, nepoštenim trgovanjem, ugnjetavanjem udovica i siročadi ili gomilanjem bogatstva te zanemarivanjem potreba siromašnih, na kraju će primiti pravednu kaznu koju je opisao nadahnuti apostol.“ — *Svjedočanstvo, knj. 2, str. 682.*

b. Koju posebnu poruku nam Bog upućuje o bogatstvu? 1. Timoteju 6:17–19.

„Najskromniji i najsiromašniji od istinskih Kristovih učenika, koji su bogati dobrim djelima, blagoslovljeniji su i dragocjeniji u Božjim očima od ljudi koji se hvale svojim velikim bogatstvom. Oni su u nebeskim dvorovima smatrani uzvišenijima od najuzvišenijih kraljeva i plemića koji nemaju blago na Nebu...“

Oni koji gomilaju sredstva ili mnogo ulažu u velike posjede, dok uskraćuju svojim obiteljima osnovne udobnosti života, ponašaju se kao bolesni, neuračunljivi ljudi. Ne dopuštaju svojim obiteljima da uživaju u stvarima koje im je Bog bogato dao. Iako posjeduju velika imanja, njihove su obitelji često prisiljene raditi daleko iznad svojih mogućnosti kako bi uštedjeli još više sredstava za gomilanje. Mozak, kosti i mišići su opterećeni do krajnjih granica radi zarade, a vjera i kršćanske dužnosti su zanemarene. Rad, rad, rad, predstavlja glavnu ambiciju od jutra do večeri.

Mnogi ne pokazuju iskrenu želju da spoznaju Božju volju i razumiju Njegove zahtjeve prema njima. Neki koji pokušavaju druge poučavati istini ni sami ne slijede Božju riječ. Što je više takvih učitelja u Božjoj službi, to će Božje djelo imati manje uspjeha.“ — *Svjedočanstvo, str. 682, 683.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Kad se bavim i razmišljam o nedostacima drugih, što u stvarnosti činim?
2. Objasnite kako je Duh Sveti ožalošćen kada ignoriramo svjetlost poslanu s Neba.
3. Kako i bogate osobe i njihovi pastori mogu upasti u zamku?
4. Zašto je pohlepa sve češća i zašto bismo je sada trebali izbjegavati više nego ikada ranije?
5. Opišite ljepotu i dobrobiti njegovanja te prakticiranja poniznosti u Kristu.

Fokusiranje na Nebo

UPAMTITE STIH: „Strpite se i vi, učvrstite srca svoja, jer se dolazak Gospodinov približio.” Jakov 5:8.

„Potrebno je da neprestano budete zaodjenuti Kristovom pravедnošću. Morate imati na umu da ste dijete Božje i da morate posjedovati nježan, ljubazan, strpljiv duh. Pažljivo gledajte da sebičnost i pohlepa ne ostanu u vašoj duši.” — *Manuscript Releases, knj. 13, str. 288.*

Predlažemo da pročitate: *Rani spisi, str. 72, 73.*

Nedjelja

15. prosinca

1. VRIJEME JE ZA PONOVNU PROCJENU!

a. Što će se uskoro dogoditi sa svim predmetima koji su visoko cijenjeni i često pohlepno željeni kroz povijest - i na što bi nas to trebalo podsjetiti? Izaija 31:6, 7.

„Sebična ljubav prema pogrešno upotrijebljenom novcu korijen je svega zla. Bogatstvo će se pokazati kao blagoslov ako ga smatramo Gospodnjim te ga sa zahvalnošću primamo i sa zahvalnošću vraćamo Darivatelju.

Ali od kakve je vrijednosti neizrecivo bogatstvo ako se gomila u skupim vilama ili u dionicama? Što oni vrijede u usporedbi sa spasenjem jedne duše za koju je umro Sin beskonačnog Boga?“ — *Svjedočanstvo, knj. 6, str. 453.*

„Oni koji odaberu tražiti izgovore te nastaviti griješiti i prilagođavati se svijetu bit će prepušteni svojim idolima... Kad Krist dođe u Svojoj slavi i u slavi Svoga Oca, sa svim nebeskim anđelima koji Ga okružuju i prate na Njegovom putu glasovima trijumfa, dok zvuci najočaravajuće glazbe dopiru do uha, svi će tada biti zainteresirani; neće biti niti jednog ravnodušnog gledatelja. Nagađanja tada nikome neće zaokupljati dušu. Škrtcveve hrpe zlata, koje su mu opijale oči, nisu ništa privlačnije. Palače koje su podigli ponosni ljudi i koje su im bile idoli, bivaju napuštene s gnušanjem i gađenjem.” — *Svjedočanstvo, knj. 2, str. 41.*

2. PRIJE NEGO BUDE KASNO...

a. **Kako Sveto pismo opisuje one koji odugovlačenjem i odgađanjem gube priliku da svojom imovinom odaju čast Bogu? Hošea 4:17; Matej 25:11, 12.**

b. **Opišite kako će izgledati konačna sudbina svih—uključujući i one koji ispovijedaju sadašnju istinu—koji se sebično drže svojih materijalnih dobara. Jakov 5:3.**

„[Jakov 5:1–3] Vidjela sam da se ove ozbiljne riječi odnose prvenstveno na bogate koji tvrde da vjeruju u istinu za sadašnje vrijeme. Gospodin ih poziva da upotrijebe svoja sredstva za napredak Njegovog Djela. Pružene su im prilike da pomognu, ali oni zatvaraju oči pred potrebama Djela i grčevito se drže svojeg zemaljskog blaga. Njihova ljubav prema svijetu veća je od njihove ljubavi prema istini, od ljubavi prema bližnjima ili ljubavi prema Bogu.

On traži njihova sredstva, ali oni sebično, pohlepno zadržavaju ono što imaju. Tu i tamo daju malo da umire svoju savjest, ali nisu nadvladali ljubav prema ovome svijetu. Oni se ne žrtvuju za Boga. Gospodin je podigao druge koji cijene vječni život te koji mogu osjetiti i shvatiti nešto od vrijednosti duše pa su dragovoljno dali svoja sredstva za napredak Božjeg djela. Djelo ide kraju; uskoro sredstva onih koji su sačuvali svoje blago, svoja velika imanja, svoju stoku i drugo, neće biti potrebna. Vidjela sam da se Gospodin obratio takvima ljutito, u gnjevu, i ponovio riječi: 'Idite sada, bogataši!' On je zvao, ali vi niste htjeli čuti. Ljubav prema svijetu ugušila je Njegov glas. Sada Mu više niste potrebni i zato vas otpušta riječima: 'Idite sada, bogataši!'

Oh, vidjela sam kako je grozno biti zaboravljen od Gospodina — grozno je držati se propadljivih dobara kad je On rekao da možemo skupljati blago na Nebu ako prodamo ovozemaljasko blago i damo milostinju. Pokazano mi je kako će istina, kad se Djelo bude završavalo, napredovati velikom silom, a ovi bogati ljudi donositi svoja sredstva i polagati ih pred noge Božjih slugu moleći ih da ih prime. A odgovor Božjih slugu glasi: 'Idite sada, bogataši. Vaša sredstva nisu potrebna. Uskratili ste ih kad ste mogli učiniti dobro za napredak Božjeg djela. Siromašni su patili; nisu bili blagoslovljeni vašim sredstvima. Bog sada ne prihvaća vaše bogatstvo. Idite sada, bogataši!'“ — *Svjedočanstvo, knj. 1, str. 174, 175.*

3. UČENJE ZLATNOG PRAVILA

- a. **Kako se oni koji su materijalno uspješni često ponašaju prema onima koje zapošljavaju - ili onima koji kupuju od njih? Što moramo imati na umu? Jakov 5:4–6; Matej 7:12.**
-
-
-

„Vidjela sam da Bog nema uvijek veze sa stečenim bogatstvom. Često Sotona ima mnogo više veze sa stjecanjem imetka od Boga. Mnogo toga je stečeno iskračivanjem plaće radnicima. Prirodno pohlepan bogataš stječe bogatstvo iskorištavanjem radnika, kad god može, koristi svaku priliku kod pojedinca i tako dodaje svojem blagu koje će kao vatra izjesti njegovo tijelo.

Neki do sad nisu postupali potpuno pošteno i časno. Takvi moraju zauzeti potpuno drugačiji stav i brzo raditi da bi nadoknadili izgubljeno vrijeme. Mnogi svetkovatelji subote u tome griješe. Iskorištavaju čak i svoju siromašnu braću te premda imaju u izobilju, traže za stvari više nego što stvarno vrijede, više nego što bi sami za to platili, dok su njihova siromašna braća u mucu i nevolji zbog nedostatka sredstava. Bog sve to zna. Svaki sebičan čin, svaka pohlepna iznuda primit će svoju plaću.

Vidjela sam da je okrutno i nepravedno biti bezobziran i neosjetljiv na situaciju nekog brata. Ako je brat u nevolji ili siromaštvu, a čini najbolje što može, prema njemu treba imati razumijevanja; i punu cijenu onoga što mu se prodaje imućniji brat treba smanjiti, treba pokazati što više sažaljenja prema njemu. Bog će s odobravanjem primiti takva ljubazna djela i onome koji ih čini neće izostati plaća. Ali strašan izvještaj optužuje mnoge svetkovatelje subote zbog uskogrudnih, pohlepnih postupaka.“ — *Svjedočanstvo, knj. 1, str. 175, 176.*

- b. **U ranijim vremenima, kako su vjernici rado dijelili ono što su imali? 2. Korinćanima 8:1, 2.**
-
-
-

„Pokazano mi je natrag na vrijeme kad je bilo samo nekoliko onih koji su slušali i prihvatili Istinu. Oni nisu imali mnogo ovozemaljskih dobara. Potrebe Djela bile su podijeljene na tih nekoliko ljudi. Stoga je bilo potrebno da neki prodaju kuće i zemlju te kupe nešto jeftinije da im služi kao zaklon ili dom, dok su njihova sredstva dragovoljno i velikodušno posuđena Gospodinu za objavu istine i da na druge načine pomognu napredovanju Božjeg djela. Dok sam razmišljala o ovim samopožrtvovnim ljudima, vidjela sam da su trpjeli oskudicu radi Djela. Vidjela sam da pokraj njih stoji anđeo pokazujući im prema gore, i govori; 'Imate torbe na Nebu! Imate na Nebu torbe koje se neće raspasti. Ustrajte do kraja i velika će biti vaša nagrada.'“ — *Svjedočanstvo, knj. 1, str. 176.*

4. NEOPHODNA VRLINA ZA DANAŠNJE VRIJEME

a. Zašto je strpljenje tako važno u razvoju našeg karaktera? Jakov 5:7.

„'Ratar iščekuje dragocjen rod zemlje; strpljiv je s njime dok ne primi kišu ranu i kasnu.' (Jakov 5:7). Tako i kršćanin treba strpljivo čekati da se u njegovom životu pokažu rodovi Božje riječi. Kada se molimo za vrline Duha, Bog često uslišava naše molitve dovodeći nas u okolnosti u kojima se mogu razviti ti rodovi; ali mi ne razumijemo Njegovu namjeru, čudimo se i bivamo potišteni. Ipak, nitko ne može razviti duhovne vrline ako se ne podloži procesu rasta i donošenja roda. Naš zadatak je da primimo Božju riječ, da se nje čvrsto držimo, da se potpuno pokorimo njezinoj vlasti i tada će se u nama ispuniti njezina namjera.

Krist je rekao: 'Ako me tko ljubi, držat će moju riječ pa će ga ljubiti Otac moj. I k njemu ćemo doći i kod njega se nastaniti.' (Ivan 14:23). Sjenka snažnijeg, savršenog uma osjenit će nas jer smo uspostavili živu vezu s izvorom najtrajnije snage. U našem životu po Bogu bit ćemo dovedeni u pokornost Isusu Kristu. Više nećemo živjeti uobičajenim sebičnim životom, nego će Krist živjeti u nama. Njegov karakter obnovit će se u našoj prirodi. I tako ćemo donijeti rodove Svetoga Duha — 'jedan stotruk, drugi šezdeseterostruk, treći trideseterostruk'." — *Kristove priče, str. 61.*

b. Kada smo u iskušenju da budemo frustrirani ili obeshrabreni zbog napredovanja zla na ovom planetu, zašto je strpljivo povjerenje toliko korisno? Jakov 5:8; Luka 21:19.

„Svijet je postao drzak u kršenju Božjeg zakona. Zato što ih je Bog dugo trpio, ljudi su pogazili Njegov autoritet. Podržavali su jedni druge u nasilju i okrutnosti prema Njegovom naslijeđu, govoreći: 'Kako da dozna Bog? Spoznaj li Svevišnji?' (Psalmi 73:11) Međutim, postoji crta koju ne mogu prijeći. Bliži se vrijeme kada će dostignuti postavljenu granicu. Već su i sada skoro prevršili mjeru beskrajnog Božjeg strpljenja, granicu Njegove milosti, mjeru Njegovog milosrđa. Gospodin će se umiješati da obrani svoju čast, da izbavi svoj narod, da suzbije oholost nepravednika.“ — *Kristove priče, str. 177, 178.*

5. PRIMJERI ZA OHRABRENJE

- a. **Kao crkva, na što se prečesto fokusiramo – i čega bismo se umjesto toga trebali sjetiti? Levitski zakonik 19:18; Jakov 5:9, 10.**
-
-
-

„Abel, prvi kršćanin među Adamovim potomcima, umro je kao mučenik. Enoh je hodio s Bogom, a svijet ga nije razumio. Noi su se rugali kao zanesenjaku koji unosi nemir među ljude. 'Drugi su opet iskusili izrugivanja i bičeve, čak i okove i tamnicu... Drugi pak, stavljeni na muke, ne prihvatiše oslobođenje da bi zadobili bolje uskrsnuće .' (Hebrejima 11:36, 35).

Božji glasnici progonjeni su tijekom svih stoljeća. Zahvaljujući njihovim nevoljama, spoznaja o Bogu širila se na sve strane. Svaki Kristov učenik mora stupiti u te redove i nastavljati isto djelo znajući da neprijatelji Božjeg djela ne mogu učiniti ništa protiv istine, već samo u prilog istini. Bog želi da istina postane svima poznata i da bude predmet istraživanja i rasprava, čak i ako je prijezir naveo ljude na to. Ljudski umovi moraju biti uzdrmani. Svaki sukob, svaka kleveta, svaki napor da se ograniči sloboda savjesti, to su prigode kojima se Bog koristi da bi probudio umove koji bi se inače možda uspavali.

Koliko puta se to potvrdilo u životu Božjih vjesnika! Kad su, na poticaj Velikoga vijeća, zasuli kamenjem plemenitog i rječitog Stjepana, djelo evanđelja nije propalo. Nebeska svjetlost koja je obasjavala slavom njegovo lice i božanska samilost kojom je odisala njegova molitva pred smrt, bile su kao oštra strijela osvjedočenja revnosnom članu Velikoga vijeća koji je tu stajao. I Savao, farizej progonitelj, postao je izabrano oruđe da donese Kristovo ime 'i pred pogane, i kraljeve, i sinove Izraelove.' (Djela 9:15).“ — *Misli s Gore blagoslova, str. 33, 34.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. Što trebam shvatiti o vrijednosti novca kojeg posjedujem?
2. Na što se misli u Kristovom pozivu zapisanom u Jakovu 5:1?
3. Koje slabosti njegovim u pogledu mojih financijskih djelovanja i interakcija?
4. Na kraju vremena, kako strpljivost treba zasjati kao vrlina vidljiva u Božjem narodu?
5. Kako su progonjeni mučenici tijekom povijesti zadržali svoj fokus?

Ustrajati vjerom

UPAMTITE STIH: „Ispovijedajte jedni drugima svoje prijestupe i molite jedni za druge da budete iscijeljeni. Mnogo može djelotvorna molitva pravednika.”
Jakov 5:16.

„Ponizna, žarka molitva spasit će dušu od smrti, a priznanje, pokajanje i povratak Bogu će prekriti mnoštvo grijeha.” — *The Review and Herald*, 16. prosinca 1902.

Predlažemo da pročitate: *Zdravlje i sreća*, str. 225–233; *Svjedočanstvo*, knj. 3, str. 271–293.

Nedjelja

22. prosinca

1. NADA

a. Zbog koje je vrline Job posebno poznat — i što nam to govori o Bogu? Jakov 5:11.

„[Gospod] čeka s neumornom ljubavlju da čuje priznanje zalutalih i da prihvati njihovo pokajanje. On traži neki znak zahvalnosti od nas, kao što majka očekuje osmijeh priznanja voljenog djeteta. Bog bi htio da shvatimo koliko iskreno i nježno Njegovo srce čezne za nama. Poziva nas da povjerimo svoje nevolje Njegovom suosjećanju, svoje tuge Njegovoj ljubavi, svoje rane Njegovom liječenju, svoju slabost Njegovoj snazi, svoju prazninu Njegovoj punini. Nitko tko je došao k Njemu nije se razočarao. 'U Njega gledajte i razveselite se, da se ne postide lica vaša.' (Psalam 34:5).

Oni koji se u osami obraćaju Bogu iznoseći Mu svoje potrebe i tražeći pomoć, neće se moliti uzalud.” — *Misli s Gore blagoslova*, str. 84, 85.

b. Kako Jakov ponavlja Kristove poruke o istinitosti naših riječi? Jakov 5:12; Matej 5:37.

„Sve što kršćani rade treba biti čisto i jasno poput sunčeve svjetlosti.”
— *Misli s Gore blagoslova*, str. 68.

2. VJERA NASUPROT DRSKOSTI

a. Ako patimo od bolesti, kako i zašto smo ohrabreni da dođemo Onome koji jedini daje život? Jakov 5:13–15; Psalam 103:1–3.

„Bog je danas isto tako voljan vratiti bolesnima zdravlje kao onda kad je Sveti Duh preko psalmista izgovorio ove riječi. Krist je danas isti suosjećajni i milostivi Liječnik, kao što je bio tijekom svoje zemaljske službe. U Njemu je ozdravljajući balzam za svaku bolest, obnoviteljska sila za svaku nemoć. Njegovi se današnji učenici trebaju isto tako usrdno moliti za bolesne kao što su to činili učenici u ono vrijeme. Ljudi će ozdravljati; jer 'molitva vjere pomoći će bolesniku'. Mi imamo silu Svetoga Duha, blaženu sigurnost vjere, koja se može osloniti na Božja obećanja. Gospodnje je obećanje: '...na bolesnike stavljat će ruke, i oni će ozdravljati!' (Marko 16:18) isto onako pouzdano kao i u dane apostola.“ — *Zdravlje i sreća*, str. 226.

b. Koje ravnoteže moramo biti svjesni kada pokušavamo zadobiti i očuvati zdravlje? Psalam 66:18.

„Mi nismo dostojni [Gospodnje] milosti, ali kad Mu se predajemo, On nas prima. On će raditi za i kroz one koji idu Njegovim stopama.

No, samo tada ako živimo u poslušnosti Njegovoj Riječi mi možemo očekivati ispunjenje Njegovih obećanja... Ako prema Njemu pokažemo samo djelomičnu i polovičnu poslušnost, nećemo doživjeti ispunjenje Njegovih obećanja.“ — *Zdravlje i sreća*, str. 227.

„Način na koji je Krist radio bio je propovijedanjem Riječi i ublažavanjem patnje čudesnim djelima iscjeljenja. Ali upućena sam da danas ne možemo raditi na ovaj način; jer će Sotona svoju moć pokazivati upravo čineći čuda. Današnje Božje slugе ne mogu u svojem radu koristiti čuda, jer će biti izvedena mnoga lažna djela iscjeljivanja, za koja će se tvrditi da su božanska.

Iz tog razloga Gospod je odredio način na koji Njegov narod treba nastaviti djelo tjelesnog iscjeljivanja u kombinaciji s propovijedanjem Riječi. Treba osnovati lječilišta, a s tim ustanovama povezati radnike koji će provoditi istinsko zdravstveno misionarstvo. Tako se oko onih koji dolaze u lječilišta na liječenje postavlja zaštitnički utjecaj.

Ovo je uputa koju je Gospod dao prema kojoj se evanđeoski zdravstveni misionarski rad treba obavljati za mnoge duše.“ — *Medical Ministry*, str. 14.

3. DVIJE RAZLIČITE VRSTE HRABROSTI

a. Navedite važan aspekt liječenja koji je nažalost često zanemaren. Jakov 5:16.

„Kako li se varaju oni koji smatraju da će priznanje grijeha narušiti njihovo dostojanstvo i umanjiti njihov utjecaj među njihovim bližnjima. Držeći se te pogrešne zamisli, iako uviđaju svoje mane, mnogi ih propuštaju priznati te radije prelaze preko nepravdi koje su nanijeli drugima; na taj način zagorčavaju vlastiti život i bacaju sjenu na živote drugih ljudi. Priznanje grijeha neće naškoditi vašem dostojanstvu. Odbacite tu lažnu uzvišenost. Padnite na Stijenu i razbijte se, i Krist će vam dati istinsko i nebesko dostojanstvo. Neka nitko ne dopusti da ga ponos, samopoštovanje ili samopravednost spriječi da prizna svoje grijehе, kako bi se mogao pozvati na obećanje: 'Tko skriva svoje grijehе, nema sreće, a tko ih ispovijeda i odriče ih se, milost nalazi.' (Izreke 28:13) Nemojte ništa skrivati od Boga i nemojte zanemariti ispovijedanje svojih pogrešaka svojoj braći. 'Ispovijedajte dakle jedni drugima grijehе i molite jedni za druge da ozdravite.' (Jakov 5:16) Mnogo grijehа ostavlja se nepriznato i grješnik će se morati suočiti s njima u dan kada se bude polagao posljednji račun; puno je bolje sada se suočiti s vašim grijesima, priznati ih i odreći ih se, dok se Žrtva za otkup zalaže u vaše ime. Nemojte propustiti saznati Božju volju u pogledu ove teme. Dobrobit vaše duše i spasenje drugih ovise o putu za koji se odlučite vezano uz to.“ — *Odabrane poruke, knj. 1, str. 326, 327.*

b. Kad je Ilija bio zabrinut zbog duhovnog otpadništva svojeg naroda, što je poduzeo — i kako ga je Bog sačuvao? 1. Kraljevima 17:1–3.

„U boli svoje duše [Ilija] je molio Boga da zaustavi taj jednom omiljeni narod na njegovome pokvarenom putu i da ga, ako bude potrebno, pohodi svojim kaznama kako bi narod mogao biti naveden da u pravome svjetlu sagleda svoje udaljavanje od Neba. Čeznuo je da ga vidi navedenoga na pokajanje prije nego što u svom bezakonju ode tako daleko da izazove Gospodina da ga potpuno uništi...“

Ilija je bila povjerena misija da Ahabu prenese nebesku poruku o kazni... Na dvoru nije tražio prijam niti je čekao da bude najavljen. Odjeven u odjeću od grube tkanine koju su obično nosili proroci toga doba, prošao je pokraj straže, prividno nezapažen, i stupio za trenutak ispred iznenađenoga kralja.“ — *Proroci i kraljevi, str. 120, 121.*

4. UČIMO OD ILIJE

a. Zašto su nama kao primjer dane Ilijine molitve upućene Bogu da probudi Svoj narod koji je pao u otpadništvo? Jakov 5:17

„Često ponavljani pozivi, prigovori i opomene nisu uspjeli Izrael navesti na pokajanje. Došlo je vrijeme kad im je Gospodin morao progovoriti preko svojih kazni. Upravo zato što su obožavatelji Baala tvrdili da riznice neba, rosa i kiša, ne dolaze od Gospodina, već od sila koje vladaju u prirodi, i da stvaralačka energija Sunca obogaćuje zemlju i čini da ona obilno rađa, Božje prokletstvo trebalo je teško pogoditi oskvrnjenu zemlju. Otpalim izraelskim plemenima trebalo je biti pokazano da je ludo oslanjati se na Baalovu snagu da bi se dobili ovozemaljski blagoslovi. Sve dok se ne obrate Bogu u pokajanju i priznaju da je On Izvor svih blagoslova, na zemlju neće padati ni rosa ni kiša.“ — *Proroci i kraljevi, str. 120.*

b. Nakon što je Izrael obnovio svoju vjernost Bogu, kako tadašnje Ilijine molitve ponovno predstavljaju primjer za nas? Jakov 5:18; 1. Kraljevima 18:39–45.

„Sedam puta se [Ilija] najusrdnije molio iako nije bilo nikakvog znaka da je njegova molitva uslišana, ali se on u jakoj vjeri ipak obraćao prijestolju milosti. Da se šesti put obeshrabrio njegova molitva ne bi bila uslišana, ali on je bio ustrajan sve dok nije došao odgovor. I mi imamo Gospoda čije uši nisu zatvorene za naše molitve; i ako se pozivamo na Njegova obećanja, On će nagraditi našu vjeru. On želi da naši interesi budu usklađeni s Njegovim interesima, i onda će nas sigurno blagosloviti, jer nećemo tražiti svoju slavu nego ćemo svu slavu pripisati Njegovom imenu. Bog ne usliši svaki put našu molitvu odmah čim Ga zazovemo, jer bi nam tada izgledalo kao da imamo puno pravo na sve blagoslove i dobročinstva koja nam pruža. Umjesto toga On očekuje da preispitamo svoje srce, da vidimo imamo li možda neku zlu namjeru ili neki grijeh kojem popuštamo, jesmo li postali bezbrižni ili možda ne osjećamo stvarnu ovisnost o Njemu i potrebu za Njegovom pomoću.

Ilija se ponizio sve dotle dok nije došao u položaj u kojem više nije mogao uzdizati sebe. To je položaj u kojem Gospod uslišava molitvu, jer se onda slava pripisuje samo Njemu.“ — *Biblijski komentari, knj. 2, str. 1034, 1035.*

5. PRUŽANJE KRŠĆANSKE SUOSJEĆAJNOSTI

a. U pogledu razočaranja koja smo doživjeli zbog pogrešaka ljudi, s kojim završnim pozivom Jakov zaključuje svoje pismo? Jakov 5:19, 20.

„Nemojte onima koji su pogriješili dati nikakvog povoda da se obeshrabre. Nemojte svojom farizejskom grubošću ranjavati svojeg brata. Neka vam se ni u umu ni u srcu ne pojavi neka zajedljiva, gorka misao. Neka se nikakav trag prijezira ne pokaže u vašem glasu. Ako odlučite izraziti neko svoje mišljenje, zauzeti ravnodušan stav ili pokazati sumnjičavost ili nepovjerenje, možete zapečatiti propast te duše. Njoj je potreban brat sa srcem starijeg Brata, srcem punim sažaljenja, da utječe na njezine ljudske osjećaje. Neka osjeti čvrst stisak suosjećajne ruke, neka čuje šapat: 'Hajde da se pomolimo!' Bog će i vama i njemu pokloniti bogato iskustvo. Molitva nas sjedinjuje međusobno i s Bogom. Molitva dovodi Isusa na našu stranu, daje slaboj, zbunjenoj duši novu snagu da svlada svijet, tijelo i đavola. Molitva odbija Sotonine napade.

Kad se netko okrene od ljudskih nesavršenosti kako bi gledao na Isusa, u njegovom se karakteru događa božanska preobrazba. Kristov Duh, djelujući na srce, mijenja ga prema Kristovoj slici. A tada je na vama da uzdignete Isusa. Neka vaše duhovne oči promatraju 'Jaganjca Božjeg koji uze grijeh svijeta.' (Ivan 1:29). Kad se uključite u Njegovo djelo, sjetite se da 'će onaj koji vrati grešnika s njegova krivoga puta spasiti njegovu dušu od smrti i postići oprostjenje mnogih grijeha'. (Jakov 5:20).

Božanski oprost privlači dušu zalutaloga velikom srcu Beskrajne Ljubavi. Rijeka božanskog sažaljenja teče u dušu grešnika i iz nje u duše drugih.“
— *Kristove priče, str. 250, 251.*

PITANJA ZA RAZMIŠLJANJE

1. U kojim sam trenucima života doživio veliko Božje milosrđe prema sebi?
2. Na koje načine ja mogu pokazivati drskost u pogledu brige o svom zdravlju?
3. Kako je Ilijina molitva za njegov narod uslišena?
4. Zašto se Ilija morao toliko puta moliti kako bi ponovno došla kiša?
5. Prema kome bih trebao imati suosjećajni stav i zašto?

Razlike u zalasku sunca po gradovima

OSIJEK	oduzeti 10 min.	BJELOVAR	oduzeti 4 min.
ZDENCI	oduzeti 8 min.	NOVSKA	oduzeti 4 min.
POŽEGA	oduzeti 6 min.	SPLIT	oduzeti 2 min.
DARUVAR	oduzeti 5 min.	RIJEKA	dodati 6 min.
LIPIK / OKUČANI	oduzeti 5 min.	PULA	dodati 8 min.

Zalasci sunca u kalendaru odnose se na Zagreb

Bilješke

Razlike naziva knjiga u prijevodu

Varaždinske i Daničić - Karadžić
Biblije

Postanak - 1. Mojsijeva

Izlazak - 2. Mojsijeva

Levitski zakonik - 3. Mojsijeva

Brojevi - 4. Mojsijeva

Ponovljeni zakon - 5. Mojsijeva

Jošua - Jozue Nunova

1. Kraljevima - 1. Carevima

2. Kraljevima - 2. Carevima

1. Ljetopisa - 1. Dnevnika

2. Ljetopisa - 2. Dnevnika

Izreke - Priče Salamunove

Tužaljke - Plač Jeremijin

Obadija - Abdija

Hošea - Ozej

Sefanija - Sofonija

Hagaj - Agej

LISTOPAD 2024.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	Tema
1.	Uto.	1. Korinćanima 13:4-7	1. Ivanova 4:9-12	Ljubav
2.	Sri.	Rimljanima 12:9-13	Luka 10:30-37	
3.	Čet.	Izaija 63:8-10	Ivan 13:34-35	
4.	Pet.	Kološanima 3:12-14	Zalazak sunca 18:30	
5.	Sub.	1. Ivanova 3:16-18	Zalazak sunca 18:28	
6.	Ned.	1. Korinćanima 13:1-3	Matej 25:34-40	
7.	Pon.	Galaćanima 5:13-15	1. Samuelova 18:1-4	
8.	Uto.	Filipljanima 1:9-11	Marko 12:30-31	
9.	Sri.	Ivan 15:9-11	Ruta 1:16-17	
10.	Čet.	Ivan 15:12-17	Djela 9:36-42	
11.	Pet.	Rimljanima 5:1-5	Zalazak sunca 18:17	Radost
12.	Sub.	Filipljanima 4:4-7	Zalazak sunca 18:15	
13.	Ned.	Psalam 16:8-11	Luka 15:4-7	
14.	Pon.	1. Ljetopisa 16:23-27	Psalam 97:10-12	
15.	Uto.	Psalam 126:1-6	1. Petrova 1:3-9	
16.	Sri.	Izreke 12:17-20	Ivan 16:20-24	
17.	Čet.	Nehemija 8:5-12	Luka 24:30-53	
18.	Pet.	Psalam 30:2-5	Zalazak sunca 18:04	
19.	Sub.	Ivan 17:11-15	Zalazak sunca 18:03	
20.	Ned.	Galaćanima 5:22-23	Psalam 45:6-7	Mir
21.	Pon.	Ivan 14:27-29	Matej 5:9-12	
22.	Uto.	Rimljanima 8:6-9	1. Samuelova 25:32-35	
23.	Sri.	Filipljanima 4:6-7	Djela 9:31-35	
24.	Čet.	Kološanima 3:15-17	Marko 4:36-41	
25.	Pet.	Psalam 29:4-11	Zalazak sunca 17:53	
26.	Sub.	Ivan 16:32-33	Zalazak sunca 17:51	
27.	Ned.	Psalam 4:7-8	Psalam 34:11-14	
28.	Pon.	Ivan 20:19-21	Filipljanima 4:8-9	
29.	Uto.	Rimljanima 14:17-19	Matej 10:11-14	
30.	Sri.	Psalam 34:12-14	Rimljanima 15:30-33	
31.	Čet.	2.Petrova 3:9	Jakov 5:7-11	Strpljivost

STUDENI 2024.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	Tema
1.	Pet.	Rimljanima 5:1-5	Zalazak sunca 16:42	Strpljivost
2.	Sub.	Kološanima 1:10-12	Zalazak sunca 16:41	
3.	Ned.	Efežanima 4:1-3	Postanak 29:18-20	
4.	Pon.	Galaćanima 6:7-9	Propovjednik 7:8	
5.	Uto.	Rimljanima 12:10-12	Matej 18:26-35	
7.	Sri.	2. Timoteju 4:1-5	Postanak 50:15-21	
7.	Čet.	Jakov 5:7-8	Izreke 25:15	
8.	Pet.	Rimljanima 8:24-28	Zalazak sunca 16:33	
9.	Sub.	Psalam 37:7-9	Zalazak sunca 16:31	
10.	Ned.	Efežanima 4:31-32	Galaćanima 5:22-23	Blagost
11.	Pon.	Kološanima 3:12-14	Djela 9:36-39	
12.	Uto.	Titu 3:1-2	Titu 3:2-5	
13.	Sri.	Jakov 3:17-18	Luka 6:35-36	
14.	Čet.	Galaćanima 6:1-2	2 Samuelova 9:1-7	
15.	Pet.	Rimljanima 12:20-21	Zalazak sunca 16:25	
16.	Sub.	Filipljanima 4:5-7	Zalazak sunca 16:24	
17.	Ned.	Psalam 18:35-36	Jakov 3:13	
18.	Pon.	Jakov 1:19-21	2. Samuelova 22:36-37	
19.	Uto.	Psalam 112:4-5	Luka 19:5-8	
20.	Sri.	Rimljanima 15:14	Luka 23:33-34	Dobrota
21.	Čet.	Rimljanima 12:10-13	2. Kraljevima 4:1-7	
22.	Pet.	Galaćanima 6:9-10	Zalazak sunca 16:18	
23.	Sub.	Psalam 145:8-9	Zalazak sunca 16:17	
24.	Ned.	Psalam 23:1-4	Djela 10:1-2	
25.	Pon.	Efežanima 2:8-10	Luka 6:27-31	
26.	Uto.	Psalam 25:7-10	Postanak 41:56-57	
27.	Sri.	1. Petrova 3:8-9	Luka 10:33-37	
28.	Čet.	1. Solunjanima 5:14-15	Matej 5:14-16	
29.	Pet.	Filipljanima 2:1-4	Zalazak sunca 16:14	
30.	Sub.	Kološanima 3:12-14	Zalazak sunca 16:13	

PROSINAC 2024.

Datum		Jutarnja molitva	Večernja molitva	Tema
1.	Ned.	1. Ivanova 1:9-12	Matej 18:21-22	Praštanje
2.	Pon.	Efežanima 4:31-32	Luka 7:44-48	
3.	Uto.	Matej 6:14-15	Ivan 8:1-11	
4.	Sri.	Psalam 103:10-13	Djela 7:59-60	
5.	Čet.	2. Korinćanima 2:7-10	Postanak 50:17-21	
6.	Pet.	Luka 17:3-4	Zalazak sunca 16:12	
7.	Sub.	Psalam 32:1-5	Zalazak sunca 16:12	
8.	Ned.	Kološanima 3:13-15	Luka 23:33-34	
9.	Pon.	Jakovljeva 5:13-15	Marko 11:24-26	
10.	Uto.	1. Ivanova 2:12-14	Matej 6:12-15	
11.	Sri.	Efežanima 1:7-10	Luka 15:20-24	
12.	Čet.	Luka 7:1-10	1. Korinćanima 2:4-5	Vjera
13.	Pet.	Rimljanima 10:17	Zalazak sunca 16:12	
14.	Sub.	Jakov 1:5-6	Zalazak sunca 16:12	
15.	Ned.	Psalam 31:14-16	Matej 9:20-22	
16.	Pon.	Ivan 11:25-27	Daniel 3:16-18	
17.	Uto.	Hebrejima 11:1-3	Hebrejima 11:6-8	
18.	Sri.	Hebrejima 11:39-40	Matej 15:25-28	
19.	Čet.	Jakov 2:14-17	Marko 2:3-5	
20.	Pet.	Galaćanima 2:20	Zalazak sunca 16:14	
21.	Sub.	Efežanima 2:8-10	Zalazak sunca 16:14	
22.	Ned.	Ivan 3:16-18	Marko 11:22-24	
23.	Pon.	Hebrejima 12:1-2	Ivan 20:27-29	
24.	Uto.	Rimljanima 15:4-6	2. Samuelova 22:31-33	Nada
25.	Sri.	Psalam 71:5-8	Rimljanima 5:3-5	
26.	Čet.	Jeremia 29:11-14	Djela 2:25-28	
27.	Pet.	Psalam 130:5-8	Zalazak sunca 16:18	
28.	Sub.	1. Petrova 1:3-5	Zalazak sunca 16:19	
29.	Ned.	Rimljanima 8:24-25	1. Solunjanima 4:13-18	
30.	Pon.	Hebrejima 6:18-20	Ivan 14:1-4	
31.	Uto.	Rimljanima 5:1-5	Psalam 33:18-22	

Darovi prve subote

5. listopada
za molitveni dom
u Readingu,
Pennsylvania, SAD
(str. 4.)

2. studenog
za Odjel za
literaturu GK
(str. 25.)

7. prosinca
za sjedište kolumbijske
Unije (str. 51.)